

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

K BLIJFT

KATHOLIEK WEG

“KU Leuven – University of Leuven”: dit wordt naar alle waarschijnlijkheid de nieuwe naam van de huidige K.U. Leuven. Er vormt zich aan de universiteit immers een consensus om de K te behouden, maar alle verwijzingen naar het katholieke adjectief te schrappen. De voorgestelde opdrachtverklaring van de universiteit predikt bovendien onafhankelijkheid tegenover de Kerk en een proactieve openheid.

PIETER HAECK

Hoewel definitieve beslissingen over de identiteit pas genomen worden op de Inrichtende Overheid (IO) van 22 december, tekent er zich volgens rector Mark Waer “toch al een duidelijke lijn af”. Men wil de katholieke waarden en het personalistische referentiekader zeker niet afstoten, maar de universaliteit wil de afstand ten opzichte van het kerkelijke instituut toch sterk in de verf zetten.

Hoewel Waer toegeeft dat de Kerk zich nooit echt bemoeid heeft met de zaken van de universiteit, wil de universiteit zich zowel qua naamgeving als in het organiek reglement duidelijk onafhankelijk opstellen. Dat de positie van de vijf bisschoppen in de IO onder druk komt te staan, staat buiten kijf volgens Waer. Voorgelegde documenten stellen bovendien dat aartsbischop Léonard wel grootskanselier van de universiteit zou blijven, maar niet langer de IO zou voorzitten.

NAAMGEVING

Ook in de naamgeving zouden alle verwijzingen naar het katholieke karakter worden geschrapt. Men zou de afkorting “K.U. Leuven” willen opgeven ten voordele van “KU Leuven”, een naam die de traditie van de universiteit niet miskent, maar wel de katholieke verwijzing overboord gooit. De letters KU worden in plaats van een afkorting een restant van de traditie van de K.U. Leuven.

“In Europa kent men de traditie van de K.U. Leuven en kan men dat katholieke karakter plaatsen. In de VS en China is dat echter minder evident,” aldus Waer. Om internationaal geen verwarring te scheppen over de identiteit van de universiteit, wordt in de voorliggende documenten gepleit voor de ondertitel “University of Leuven”. Een ondertitel die de facto al gebruikt wordt, vertellen bronnen binnen het International Office.

De onafhankelijkheid tegenover de Kerk zou de K.U. Leuven willen combineren met een meer proactief diversiteitsbeleid. Er is

nood aan een brede aandacht voor de verschillende groepen aan de universiteit, zo klinkt het. Zo pleit rector Waer voor een bredere invulling van het tot op heden verplichte vak Religie, Zingeving en Levensbeschouwing (RZL).

“De studenten, die de leidinggevend van de toekomst worden, moeten openstaan en geconfronteerd worden met verschillende visies.” Waer suggereerde bijvoorbeeld om RZL te vervangen door een vak “Mens- en wereldbeelden”, waarbij het christelijke verhaal slechts één van de verschillende wereldbeelden zou zijn.

Deze conclusies, die eind december naar alle waarschijnlijkheid aangenomen zullen worden, zijn het resultaat van een breed debat binnen de universiteit. Vorig jaar begon men reeds met een reeks publieke debatten in de interdisciplinaire denktank Metaforum, waarna het proces zich voortzette langs de beleidsorganen. “Meer dan 500 personen namen actief deel aan dit proces,” aldus Waer.

En Verder

Academische wereld - bedrijfswereld

De universiteit heeft naast onderwijs en onderzoek ook een derde taak: maatschappelijke dienstverlening. Bedrijven financieren via leerstoelen wetenschappelijk onderzoek. Blijft wetenschappelijk onderzoek wel onafhankelijk genoeg? Een debat tussen professor Swyngedouw en rector Waer en een overzicht over “leerstoelen”.

ONDERWIJS, PAGINA 4

University of Kent

De University of Kent heeft een campus in Brussel opgericht, die bovendien geaccrediteerd is door de Vlaamse overheid. Hoe werkt dat precies? Welk publiek trekt deze campus precies aan? En is zo'n vreemde campus een nieuwe vorm van internationaal beleid aan universiteiten?

INTERNATIONAAL,
PAGINA 5

Sociale impact inschrijvingsgelden

Er wordt al langere tijd gesproken over een verhoging van de inschrijvingsgelden aan de hogescholen. Maar wat is de sociale impact van zo'n verhoging? Wat brengt dit met zich mee voor het doelpubliek van de hogescholen?

SOCIAAL, PAGINA 8

Customs

Als harlekijnen van de liefde doorklieven ze het land en verkopen ze zaal na zaal uit. “Vreemde mannen” werden ze in de eerste recensies van hun eerste album genoemd. Van dat imago willen ze definitief af.

NAVRAAG, PAGINA 16

Beeld

Wij houden al eens van een frisse bosloop op de Finse piste aan het Sportkot. Lekker buitenlucht, beentjes losgooien, rustig aan.

Op pagina 7 zijn alle sporters verzameld die rustig aan maar niets vinden. Extreem sporten aan de K.U. Leuven. Salto's met een kajak, door een erg nauwe grot kruipen, twee uur lang zweefvliegen of een steile rotswand beklimmen.

Moesten wij kiezen tussen deze vier sporten en de kogel, we zouden een mooie dood tegemoet lopen. Michiel Feys was al iets dapperder. Hij ging foto's trekken van deze waaghazen.

(ph)

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto Trakteert
2 duotickets voor
Thomas Smith

www.facebook.com/vetoleuven

PRO

Bart Van den Bogaert

"Het vak RZL mag zeker nog altijd deel uitmaken van de bredere lijst van bevoorrechte keuzevakken, maar die lijst moet sterk worden uitgebreid. Het afnemen van die bevoorrechte status van RZL gaat niets wijzigen aan de perceptie naar buiten toe, maar laat elke richting apart wel toe intern over het vak na te denken. Nu wordt de vakinhoud immers door studenten - vaak terecht - in vraag gesteld. Zo hebben wetenschappers absoluut geen boodschap aan het christelijk verhaal."

"Waaruit die lijst van bevoorrechte vakken precies moet bestaan? In huidige tijden kan het interessant zijn om, in opleidingen waar er nog geen basisvak economie bestaat, dat wel te voorzien. Ook een cultuurvak met universiteitsbrede topics of zoiets à la "Lessen van de 21e eeuw" behoort tot de mogelijkheden."

"RZL niet langer een bevoorrecht status geven"

Elke week poneert Veto een licht controversiële stelling, die verschillende experts toelaat verbaal met elkaar in de clinch te gaan. LOKO onderzoekt de mogelijkheid om het vak Religie, Zingeving en Levensbeschouwing (RZL) niet langer een bevoorrechte status te geven en het dus niet langer verplicht te maken voor iedereen. Zij stellen voor RZL te plaatsen op een lijst met verschillende bevoorrechte keuzevakken. Luc Draye, decaan van de faculteit Letteren en Bart Van Den Bogaert, studentenvertegenwoordiger, aan het woord.

PIETER HAECK

Wat denkt de rector?

Opvallende stem in het verhaal is rector Waer, die afgelopen vrijdag op de Algemene Vergadering (AV) van LOKO, de Leuvense studentenraad, pleitte om het vak RZL te behouden, maar in een breder kader te stoppen. RZL zou volgens hem beter omgevormd worden naar een vak genaamd "Mens- en wereldbeeld".

Dit zou een vak zijn waarin het christelijk verhaal slechts één van de verschil-

lende wereldbeelden is die aan de studenten worden gepresenteerd. "Het is nodig dat studenten, die de leidinggevers van de samenlevingen zullen worden, in contact komen met verschillende levensvisies." Tegelijk riep de rector op vanaf het moment dat de discussie over de K van de K.U.Leuven afgerond is, een discussie te starten over de inhoud van het vak RZL. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

CONTRA

Luk Draye

In ieder geval moet RZL, met de brede invulling die het vak nu heeft, binnen iedere universitaire opleiding dezelfde status krijgen. Bovendien wijst alles erop dat de K van de K.U.Leuven zal blijven. Als je dan RZL gaat voorstellen als één van de keuzevakken in een pakket van universiteitsbrede keuzevakken, dan bemoeilijk je automatisch de discussie."

"Bovendien zou de discussie over het bestaan van RZL en de discussie over het aanbieden van interdisciplinaire keuzevakken uit elkaar getrokken moeten worden. Voor het aanbieden van een aantal interdisciplinaire keuzevakken, maar RZL heeft zeker wel zijn waarde binnen alle opleidingen. Aan het bestaan van RZL binnen de universitaire opleidingen twijfel ik niet.

Een mening over de positie van het vak RZL?

Ga naar www.facebook.com/vetoleuven

Pro of contra van Veto 3809 op Facebook

"Alle studenten mogen stemmen op de rector-kandidaten, niet enkel studentenvertegenwoordigers"

Pro: 50 stemmen - **Contra:** 48 stemmen

Splinter | Studentenstemrecht

Met grote belangstelling en oprechte interesse las ik het debat tussen decaan Sociale Wetenschappen Katlijn Malfliet en voorzitter van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) Bram Smits. Na enige tijd begon ik te beseffen dat ik daar zelf misschien ook een mening over had.

In mei 2013 zal een nieuwe rector verkozen worden om onze Alma Mater te leiden. Vaak gaat daar een heel lange periode vol debatten en speculaties aan vooraf. Sommigen durven zelfs nu, een jaar en half voor datum, beweren dat Rik Torfs zal opkomen. Een tsjeef godbetert, maar wel een sympathieke. Maar nu praat ik naast de kwestie.

Waar het wel om draait, is de tien procent stemmen die de studenten als inbreng hebben bij die rectorverkiezingen. Niet geheel onbelangrijk, want in 2005 besloten de studenten Marc Ver-venne te steunen, waardoor (alweer) Rik

Torfs in de derde ronde nipt verloor en zo zijn kans op het rectorchap zag verdwijnen als sneeuw voor de zon.

De vraag is nu wie die tien procent moet invullen. Zijn dat alle studenten van de universitaire gemeenschap? Zijn dat studentenvertegenwoordigers? Zijn dat de journalisten van Veto? Professor Malfliet toont zich een voorstander van oplossing 1. Een nobel voorstel, maar helaas niet een dat ik zelf zou steunen. Akkoord dat de studenten zich moeten engageren in een debat over welk soort universiteit ze willen, maar waar zij stelt dat we studenten niet mogen onderschatten, vrees ik dat de studenten overschat worden.

ENGAGEMENT

Ik wil best geloven dat er studenten zijn die zich willen engageren in zulk debat, maar ik geloof nog meer dat er veel meer studenten zijn die het geen moer kan

schelen. Ik betaal zelfs elke lezer van Veto een jenever in de *Seven Oaks* indien meer dan de helft van de eerstejaars de naam van onze rector kent.

Of stemrecht voor elke student dan ook een trigger zou zijn om zich te mengen in zo'n debat, zoals professor Malfliet stelt, durf ik sterk te betwijfelen. Het stemrecht dat hen nu te beurt valt - dat om hun studentenvertegenwoordigers aan te stellen - lijkt immers ook weinig animo op te wekken bij de student. Elk jaar opnieuw is het voor enkele kringen bang afwachten of de vereiste quora wel gehaald worden. Hoe men bij de rectorverkiezingen - een nog-verder-van-mijn-bed-show voor velen - de studenten naar de stembus wil lokken is mij een raadsel. Of is een rector verkozen indien slechts vijf procent van de studenten effectief is gaan stemmen?

Daarenboven leeft bij mij het gevoel dat niet zozeer het inhoudelijke,

maar wel het populistische gedeelte van het debat sterk zou inspelen op de studenten. Of ik nu te negatief ben over de gemiddelde student mag u mij zeker verwijten. Ik ben soms nogal cynisch. Maar ook realistisch genoeg om te beseffen dat vele hoge academici, en toekomstige rector-kandidaten, heel wat trekjes van gewiekste politici niet vreemd zijn.

SCHAAP

Wat ik dan wel een goede oplossing vind, hoor ik u denken? Toegegeven, ik ben er zelf niet uit. Maar als professor Malfliet dat lot in de handen van LOKO legt, ik ook. Ik ben immers slechts een schaapje in de kudde en doe niets liever dan meelopen met de rest.

FRANK PIETERMAAT

De auteur schrijft deze opinie in eigen naam en stemt altijd op Groen!

“STUDENTEN VERDELEN TEGENWOORDIG HUN AANDACHT ANDERS, DOORDAT ZIJ AAN VEEL MEER IMPULSEN WORDEN BLOOTGESTELD”

Universiteit in de toekomst | Nieuwe leervormen

Technologische vernieuwing lijkt sneller te gaan dan ooit. Dat in tegenstelling tot de bestaande onderwijsvormen, die slechts sporadisch gebruik maken van multimedia en ander technologisch vernuft. Omdat alles beter kan, zochten we uit hoe technologie in het voordeel van de student kan worden gebruikt.

PIETER HIELE

Velen hebben zich in het verleden laatdunkend uitgelaten over de zogenaamde millenniumstudent: de met technologie vergroeide schoolganger die continu bereikbaar is en een aandachtsspanne heeft van hooguit enkele minuten. Weinigen hebben zich de vraag gesteld of er andere, betere onderwijsmethoden te verzinnen zijn waarin de mogelijkheden van die technologie meer worden benut. Moet de millenniumprof nog opstaan uit de luwten van het conservatisme, of lopen zij reeds in groten getale rond?

Sociaal pedagoge Eva Kyndt haalde dit voorjaar de nationale pers met haar doctoraatproefschrift over de manier waarop studenten leren. "Het belangrijkste is dat studenten worden gestimuleerd om de stof te begrijpen en niet zomaar van buiten te leren," aldus Kyndt.

"Ze moeten aangezet worden om geziene materie uit verschillende domeinen onderling aan elkaar en ook aan de praktijk te koppelen. Ze mogen deze niet alleen in een afzonderlijke theoretische context zien. De manier waarop examens vandaag worden georganiseerd geeft studenten jammer genoeg niet voldoende de mogelijkheid om dat waar te maken. Het verplicht hen eerder om stof op korte tijd uit het hoofd te leren en op het examen te reproduceren, hoewel de prof dit niet beoogt."

VOORUITGANG

Er is echter ook positief nieuws. "Probleemgestuurd onderwijs wordt populairder, en vooral in

voor dat kennis in praktijk wordt omgezet, hoewel niet alle pedagogen het erover eens zijn of dat daadwerkelijk het leerproces verbetert."

De rol die nieuwe technologieën in deze context kunnen spelen zijn gevarieerd, maar wordt zeker niet altijd door de onderwijsinstellingen aangeboden. "We merken dat studenten voornamelijk zelf met Facebook en Google Docs komen aandragen om te werken in groepsverband. Het zijn gemakkelijke manieren om informatie cen-

trale te verzamelen, wat voor de opkomst van die platformen veel minder vanzelfsprekend was. Nieuwe technologieën hebben

service) die - met het oog op thesistudenten - de mogelijkheid biedt om gemakkelijk een enquête op te stellen die door een groot

publiek kan worden ingevuld, en dat alles zonder publiek te moeten gaan opzoeken in organisaties en onderwijsinstellingen.

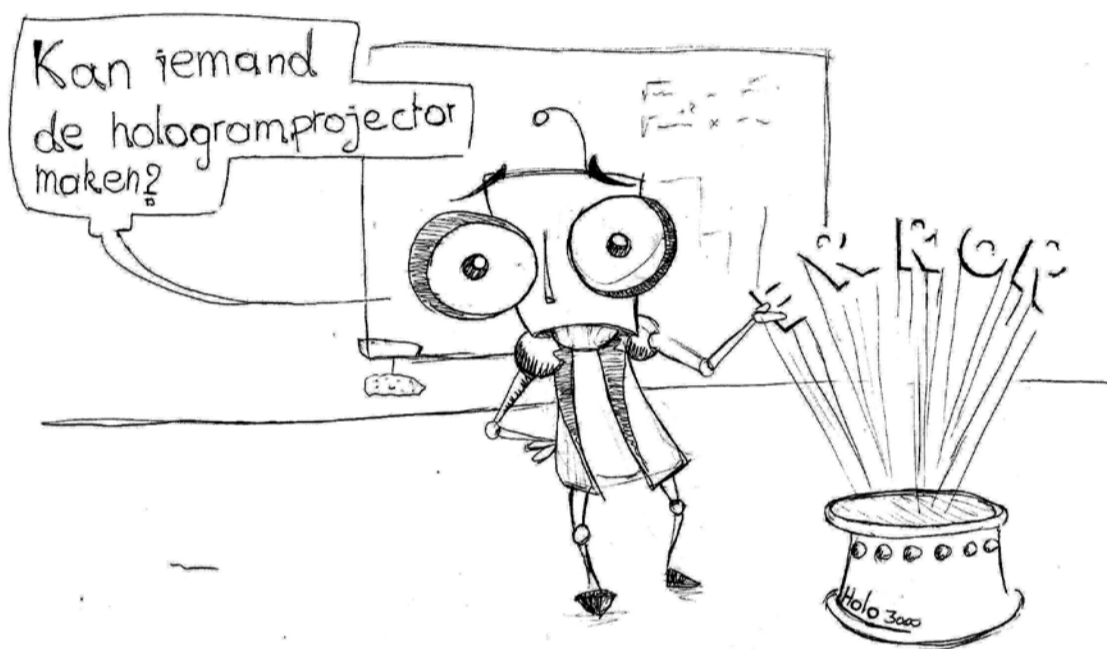
7 MINUTEN

"Het is echter onzin dat de aandachtsspanne van 'de millenniumstudent' minder lang zou zijn dan die van vorige generaties studenten. In tegendeel, door allerlei factoren zoals gezondere voeding en dergelijke zijn er indicaties dat het aandachtsvermogen van de huidige generatie iets groter is dan vroeger het geval was.

"Het is moeilijk te zeggen hoe lang die juist is, maar er heerst een algemene consensus dat de gemiddelde aandachtsspanne een zevental minuten bedraagt. Het verschil is dat studenten tegenwoordig hun aandacht anders verdelen doordat zij aan veel meer impulsen worden blootgesteld." Het is dus aan de proffen om studenten te introduceren tot en begeleiden met nieuwe technologieën, voor zover de student het heft niet in eigen handen neemt.

Op verschillende blogs gaan stemmen op die beweren dat technologieën zoals bijvoorbeeld de personal assistant Siri - een smartphone applicatie op de recentste iPhone-modellen die interpreteert wat je zegt en vragen kan beantwoorden met behulp van achterliggende kennisbanken - een volwaardige vervanger kan worden voor handboeken en encyclopedieën.

De focus van de student zou veeleer liggen op het toepassen van kennis dan op louter memorisatie zoals dat nu nog te vaak het geval is. Een terechte kritiek is echter dat studenten op die manier te afhankelijk worden van technologie, waarmee het hele idee van werken met nieuwe technologieën op wankele poten komt te staan.

“Probleemgestuurd onderwijs wordt populairder”

de ingenieurswetenschappen en medische wetenschappen wordt hier veel belang aan gehecht. Zulke projecten zorgen er juist

traal te verzamelen, wat voor de opkomst van die platformen veel minder vanzelfsprekend was. Nieuwe technologieën hebben

service) die - met het oog op thesistudenten - de mogelijkheid biedt om gemakkelijk een enquête op te stellen die door een groot

Heroriëntering | Het leven na proefexamens

Een halve dag van noeste arbeid ten spijt, blunderde je voor je proefexamen. Je wordt overspoeld door een golf van faalangst. Het leven op de studiebol is hard. Stoppen of heroriënteren kan een oplossing zijn. Of toch niet?

LAURA HOLLEVOET

Jan Herpelinck, coördinator van de Dienst Studieadvies: "Heroriënteren na slechte proefexamens kan, maar is niet altijd de beste oplossing. Proefexamens zijn in de eerste plaats bedoeld als eerste feedbackmoment, zodat de studieaanpak in functie van de definitieve examens kan worden bijgestuurd. Soms kan het beter zijn af te wachten tot het tweede semester, om zo nog zoveel mogelijk credits te behalen. In het tweede semester is het dan gemakkelijker een analoge richting aan te vatten."

Veto: Hoe helpen jullie studenten met slechte proefexamens?

Herpelinck «Wij zijn een van de centrale studentendiensten. Onze collega's in de faculteiten zijn eerder het eerste aanspreekpunt voor de bespreking van deze examenresultaten. Studenten kunnen wel bij ons terecht voor begeleiding die niet vakinhoudelijk is, op het vlak van studiemethode of studieplanning bijvoorbeeld. Studenten die twijfelen om over te schakelen naar een

andere opleiding of een hogeschool kunnen baat hebben bij een heroriënteringsgesprek en/of een testonderzoek bij Studieadvies. »

Veto: Is het risico niet groot dat de zogenaamde zwakkere studenten de weg naar studieadvies niet vinden?

Herpelinck «Dat risico wordt structureel opgevangen door niet-bindende studieadviezen na de eerste examenperiode. De student met een CSE (*Cumulative studie-efficiëntie; percentage van het aantal vakken waarvoor je geslaagd bent, red.*) kleiner dan 60% wordt uitgenodigd voor een gesprek of informatiesessie met een studieadviseur. Na de examenzittijd van juni en september volgt dan een bindend studieadvies. Het aanbod aan diensten om de student te helpen is groot genoeg, de student moet zelf ook nog een stap zetten.»

MONITORAAT WETENSCHAPPEN

Veto: Is de stap van een slecht proefexamen naar heroriëntering wel logisch?

Koen Uytterhoeven «Nee, de eerste bedoeling van proefexamens is nagaan in

hoeverre de student de leerstof onder de knie heeft en de student al een zeker inzicht geven in de manier van examineren. Zo scoorde de student bij het vak 'Algemene en biologische scheikunde', in het eerste jaar (bio)medische wetenschappen gemiddeld twee punten beter op het definitieve examen dan op het proefexamen.»

Veto: Wat na een slecht proefexamen?

Uytterhoeven «Na slechte proefexamens kunnen we helaas slechts diegenen helpen, die zelf om hulp vragen. Iedereen persoonlijk begeleiden is niet mogelijk. Wel voorziet het monitoraat momenten van feedback om de resultaten van de proefexamens te bespreken. Als blijkt dat de student onvoldoende kennis en inzicht in de leerstof heeft, verwijzen we hem door naar één van de monitoren voor verdere vakinhoudelijke begeleiding. Studenten die denken aan heroriëntering, proberen we te helpen door na

te gaan waarom ze net willen heroriënteren. Indien nodig verwijzen we hen door naar de dienst Studieadvies.»

MONITORAAT LETTEREN

Veto: Op welke manier wordt de student aan de faculteit Letteren opgevangen na de proefexamens?

Katrien Philippen «Starters krijgen van ons een mail, waarin ze uitgenodigd worden om hun proefexamens, eventuele twijfels of andere problemen met ons te bespreken. Verder bieden wij naast vakinhoudelijke monitoraatsoefeningen ook een aantal workshops aan over bijvoorbeeld studieplanning, omgaan met examenstress, omgaan met concentratieproblemen, leren memoriseren enzovoort. Daarnaast kunnen studenten steeds bij ons terecht voor individuele begeleiding.»

“Proefexamens zijn in de eerste plaats bedoeld als eerste feedbackmoment”

Academisch onderzoek

Het vermarkten van de wetenschap?

Kunstencentrum STUK organiseerde samen met *dewereldmorgen.be* afgelopen maandag een lezing over vrijheid in het academisch onderzoek. Sprekers waren Erik Swyngedouw, professor Geografie aan de Universiteit van Manchester, en Mark Waer, rector van de K.U.Leuven. Professor Swyngedouw betoogde dat de commercialisering van het onderzoek heel wat nefaste gevolgen heeft.

WOUTER GOUDESEUNE

SWYNGEDOUW

Volgens Swyngedouw omhelst academische vrijheid twee ideeën van vrijheid. Ten eerste is er individuele vrijheid: de keuze om te doen wat je wilt. Ten tweede moet je als academicus vrij zijn van materiële besomeringen en dogma's om die keuze te kunnen maken. Daarom zijn de meeste proffen vastbenoemd (*tenured*): proffen kunnen enkel ontslagen worden wegens uitzonderlijke

redenen. Swyngedouw haalde hier een eerste pijnpunt aan: hoewel het aantal studenten sterk gestegen is, is het aantal proffen aan de K.U.Leuven quasi stabiel gebleven. Bovendien heeft de meerderheid van hun medewerkers geen vast statuut, dat zorgt ervoor dat jong personeel braaf binnen de lijntjes kleurt in de hoop om een vaste job te bemachtigen. Fundamenteel en onafhankelijk onderzoek is daar de dupe van.

Een belangrijk gevolg van het vermarkten van het wetenschappelijk onderzoek is de privetoeëigening van collec-

tief geproduceerd onderzoek. Academici zijn verplicht aan hun publicatiequota te voldoen, waardoor heel wat onderzoeksresultaten in dure, gespecialiseerde tijdschriften verschijnen. De kennis die aan de universiteit gegenereerd wordt, is voor een groot deel met geld van de belastingbetaler gefinancierd. Helaas is het grootste deel van deze kennis dus niet toegankelijk voor de burger.

Ook het onderwijs wordt in die commercialisering meegesleurd: onderwijs wordt dienstverlening aan de markt. Wanneer de *student satisfaction survey* de belangrijkste graadmeter voor het onderwijs wordt, leidt dat onvermijdelijk tot banalisering en *grade inflation* - ook wel versimpeling. Een ander gevolg is dat de beschikbare fondsen voor onderzoek steeds meer voor marktgerichte toepassingen aangewend worden.

WAER

Waer hield het minder diepgaand en verdedigde het beleid aan de K.U.Leuven.

Slechts een achtstal procent van het K.U.Leuven-budget is rechtstreeks afkomstig van de industrie. Bovendien kan geen enkele prof een contract afsluiten met de private sector buiten de K.U.Leuven om. Het Research en Development Center regelt dergelijke contracten en garandeert de vrijheid van publicatie.

Toch moest ook Waer erkennen dat de buitenwereld een zekere "short term return" eist op de investering die zij maakt. De inschrijvingsgelden maken maar een klein deel uit van de financiering van de K.U.Leuven.

De universiteit is dus erg afhankelijk van de 'buitenwereld' voor financiering, voornamelijk in de vorm van staatsubsidies en grants. Deze spanning tussen financiering en onafhankelijkheid is inherent aan de Belgische universiteiten. "Het is dan ook nodig dat er binnen de K.U.Leuven continu nagedacht wordt over hoe men best met deze spanning omgaat," besloot Waer.

"Continu nadenken hoe om te gaan met spanning tussen financiering en onafhankelijkheid" (M. Waer)

"Jong personeel kleurt braaf binnen de lijntjes in de hoop een vaste job te bemachtigen" (E. Swyngedouw)

Universiteit te koop?

Leerstoelen van bedrijven

De K.U.Leuven heeft maar liefst 101 leerstoelen. Dat zijn onderzoeksgroepen gefinancierd door externe personen of organisaties, die in ruil daarvoor mee kunnen beslissen over de thematiek die bestudeerd wordt. Vraag is natuurlijk of zulk onderzoek onafhankelijk genoeg is.

THOMAS CLIQUET

Een voorbeeld van zo'n leerstoel is de 11.11.11 Leerstoel Ontwikkelingssamenwerking met als titularis prof. dr. Hans Bruyninckx. De financiering is afkomstig van de Koepel van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging, ook gekend als 11.11.11 vzw. Op de website van K.U.Leuven wordt de doelstelling omschreven als "via toegepast onderzoek een bijdrage leveren aan het ontwikkelingsvraagstuk, met een specifieke focus op de werking van NGO's in brede zin". De oprichting gebeurde op 6 april dit jaar en was een primeur omdat het de eerste keer was dat een Belgische NGO en de academische wereld de handen in elkaar sloegen.

Maar liefst 58 leerstoelen aan de K.U.Leuven worden - niet verwonderlijk -

gepatroneerd door de medische en farmaceutische sector. Zo zijn er de *AstraZeneca Chairs* in Cardiology en in *Personalised Lung Cancer Care*. Verder nog een leerstoel voor onderzoek naar de ziekte van Alzheimer. Best nuttig allemaal, maar is het ook onafhankelijk genoeg? Volgens vicerector onderzoeksbeleid Peter Marynen wel. "Het behoort tot de maatschappelijke taak van een universiteit interactie te onderhouden met bedrijven. Er moet voldoende naar het werkveld teruggekoppeld worden om het onderwijs aan te toetsen."

Bedrijven die universiteitsonderzoek financieren, hebben dan wel inspraak in de thematiek van dat onderzoek, maar geen recht op exclusief gebruik van de resultaten. Wat verder opvalt, is dat de meeste leerstoelen voor drie jaar functio-

neren en daarna kunnen verlengd worden. Dat is bijvoorbeeld zo met de leerstoel van Electrabel, die sinds 1994 bestaat en telkens automatisch wordt vernieuwd, "behoudens schriftelijke opzegging door een van beide partijen".

ONAFHANKELIJKHEID

Met de huidige kredietcrisis in het achterhoofd kunnen vragen gesteld worden bij de leerstoelen van KBC en BNP Paribas aan onze Alma Mater. Brengt dat de onafhankelijkheid van de K.U.Leuven

"De universiteit moet interactie met bedrijven onderhouden"

PETER MARYNEN, VICERECTOR ONDERZOEKSBELEID

In een artikel uit het wetenschapstijdschrift *Eos* wordt gezegd dat de contacten tussen wetenschappers en bedrijven ook nuttig kunnen zijn voor de wetenschappers zelf. Er kunnen op deze manier stageplaatsen gecreëerd worden en onderzoekers aan de universiteit behouden de voeling met wat er leeft in de maatschappij.

ten opzichte van de bankwereld niet in gevaar? Marynen vindt van niet: "Een bedrijf mag geen voorwaarden koppelen aan onderzoek dat het financiert. Leerstoelen zijn giften. Verder is er een goed evenwicht tussen niet-gericht onderzoek en toegepast onderzoek aan de K.U.Leuven."

UKB

Accreditatie voor University of Kent in Brussels

De University of Kent in Brussels (UKB) kreeg vorige maand een accreditatie van de Vlaamse gemeenschap. Wat doet een buitenlandse universiteit hier? Is zij hiermee een nieuwe speler op de markt van het hoger onderwijs?

LUCAS DE JONG

De UKB is een van de buitenlandse campussen van de University of Kent in Canterbury. De Britse universiteit heeft ook in Parijs en Athene vestigingen. Parijs focust qua opleiding op de geesteswetenschappen, terwijl het specifieke programma in Brussel rond de sociale wetenschappen draait. De campus in onze hoofdstad staat ook wel bekend als de Brussels School for International Studies (BSIS).

Dat juist de University of Kent zich in Brussel toont, hoeft niet te verbazen. Alastair Ross, hoofd van de administratie aan de UKB: "De universiteit staat bekend als "UK's European university". Tevens is Kent de county die het dichtst bij het Europees vasteland ligt. Het aanbieden van internationaal georiënteerde studies in de hoofdstad van de EU, is daarbij natuurlijk ook een overweging."

200 x 15.475

Het Europese, internationale karakter van de school komt ook tot uiting in de samenstelling van de studentenpopulatie. "40% van de studenten komt uit de VS en Canada, 30% uit de EU. De overigen komen van verscheidene andere plaatsen overal op de aardbol." De bedoeling van de UKB is dan ook

land niet volledig nieuw zijn, is de UKB wel de eerste die van de Vlaamse gemeenschap een accreditatie kreeg. Dat is de formele erkenning van een opleiding waarmee vastgesteld wordt dat ze voldoet aan minimale kwaliteits- en niveauvereisten, waardoor er

dat niet zijn. Toch blijven er grote verschillen aanwezig, waardoor er voorlopig geen sprake is van doorgedreven concurrentie in het hogeronderwijslandschap.

Allereerst zijn de aangeboden opleidingen beperkt. Het gaat om master- en doctoraatsopleidingen

Of die de smak geld kan ophoesten, is een andere vraag.

ZELFFINANCIERING

Ross: "We krijgen geen geld van de Vlaamse gemeenschap, noch van de Britse overheid. In de UK is *funding* afhankelijk van het aantal studenten dat je met je programma-aanbod trekt, maar dat geldt enkel voor campussen in het thuisland. De financiering komt dus volledig op onze eigen schouders terecht. Daarbij komt nog kijken dat we onze gebouwen op de commerciële markt moeten zoeken. Wij gebruiken ongeveer een halve verdieping van een gemiddeld modern kantoorgebouw." Een deel van de kosten die het uitbaten van een campus met zich meebrengt, wordt zo aan de student doorgerekend.

Toch valt het oprichten van een campus te verkiezen boven een samenwerkingsverband. Ross: "In Brussel internationale studies doen zorgt voor een totaal andere ervaring in vergelijking met Canterbury. Tegelijk ben je autonoom. We wilden absoluut zeker zijn dat de moederuniversiteit en haar dochters de studenten dezelfde opleidingsgraad konden voorschotelen."

"We hebben in België zelf overigens samenwerkingsverbanden met de VUB en de UGent. Met de UGent doen we een aantal onderzoeken samen, en met de VUB wisselen we bepaalde programmamodules uit. We mogen ook gebruik maken van een aantal van hun faciliteiten. Bij de vestiging hielden we destijds overigens rekening met de vakkenprogramma's die in de buurt werden aangeboden. Concurrentie biedt op dat vlak geen meerwaarde," aldus Ross.

Buitenaardse campus ANNO 2500

een diverse groep van gemotiveerde, getalenteerde, uitzonderlijke studenten aan te trekken. En dat lukt steeds beter. "In 2004 hadden we zo'n 60 studenten, maar vandaag staat de teller al op 200. Zolang de intieme sfeer niet te veel verloren gaat, willen we verder groeien," aldus Ross.

Hoewel campussen van buitenlandse universiteiten in ons

een erkende bachelor- of mastergraad verleend kan worden aan studenten die slagen voor hun opleiding.

Door de accreditatie komt de University of Kent naast onder meer de K.U.Leuven, de UGent en de VUB te staan. Tegelijk zijn haar opleidingen natuurlijk ook geaccrediteerd in de UK, waar die van de Vlaamse universiteiten

die uit een interdisciplinaire mix van recht, politiek en economie bestaan.

Ten tweede is het inschrijvingsgeld aan de UKB hoog: een fulltime opleiding kost 15.475 euro. Hoewel 15% van de studenten een job bij een van de internationale organisaties in Brussel combineert met hun studies, is de lokale student ook zeker welkom.

EU | Erasmus for All?

Op 23 november stelde de Europese Commissie haar "Erasmus for All"-programma voor. Meer geld moet leiden tot meer mobiliteit, institutionele samenwerking en ondersteuning bij de modernisering van het onderwijs in de lidstaten. Hoewel een definitieve beslissing voor ten vroegste eind 2012 is, zijn er al kritieken te ontwaren.

LUCAS DE JONG

Volgens de Commissie verhoogt studeren in het buitenland de vaardigheden van mensen, komt het hun persoonlijke ontwikkeling en aanpassingsvermogen ten goede, en geeft het hen meer kans op werk. Tegelijk moet er meer geïnvesteerd worden in de kwaliteit van het onderwijs en vormen van training op alle niveaus, zodat we meer jobs en welvaart kunnen creëren die Europa toelaten te wedijveren met de rest van de wereld.

Tegen die doelstellingen maakt de Commissie voor onderwijs, training, jeugd en sport veel geld beschikbaar. Voor de periode tussen 2014 en 2020 gaat het om een toename van 70% in het budget, een totaal van 19 miljard euro.

Op het vlak van mobiliteit zouden ongeveer 5 miljoen mensen met de studietoelage van "Erasmus for All" de kans krijgen om in het buitenland te studeren of trainen. Om en bij de 3 miljoen daarvan zijn studenten. Voor masterstudenten zou er daarenboven een leningensysteem komen dat hen toelaat hun master in het buitenland af te maken. 330.000 masterstudenten zullen daarvoor uit een jaarlijkse pot van 100 miljoen euro kunnen snoepen.

ESU

De European Students Union (ESU) erkent het belang van de mobiliteit van kennis en de internationalisering van het hoger onderwijs, maar heeft een aantal bedenkingen.

"Er bestaat een groot risico op te dure leningen" (ESU)

"Er bestaat een groot risico op te dure leningen, vooral voor de studenten met een slechtere sociaal-economische achtergrond. Vooral zij zullen wellicht weinig voordeel hebben bij de leningen omdat ze schulden vrezen. In het algemeen zal het systeem trouwens tot meer schulden leiden. Het lijkt ons geen effectieve manier om de studentenmobiliteit te verhogen," aldus voorzitter Allan Päll.

Päll: "We denken ook dat de voorgestelde bedragen niet voldoende zijn om de Europa 2020-doelstellingen van meer participatie en diversiteit in het onderwijs te halen. Een toelage van 250 euro per maand is niet voldoende om zowel in de studiekosten als in het levensonderhoud te kunnen voorzien. De meeste mensen moeten aanzienlijke bedragen uit eigen zak betalen. Dat is het grootste obstakel voor de studentenmobiliteit. Daarom dringt ESU erop aan de toelagen op maat te maken voor individuele studenten."

In de trend die zich in vele lidstaten aftekent om te besparen op het hoger onderwijs, geeft het systeem bovendien een verkeerde boodschap. "Het geven van toelagen zal uiteindelijk vervangen worden door garanties op een lening," aldus

Päll. Als de Commissie met het voorstel de modernisering van het onderwijs in de lidstaten wil ondersteunen, doet ze dat best door te benadrukken hoe belangrijk investeren in het onderwijs is, ook om uit de economische crisis te geraken.

VVS + SMET

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) treedt ESU in grote lijnen bij. "We zijn blij met de verhoging van het budget. We vrezen wel dat regeringen in de economische crisis zullen overstappen op een leningensysteem, omdat ze bang zijn hun geld anders niet meer terug te zien."

"Verder zouden we de hoogte van de studietoelage graag aan de levensduurte gekoppeld zien. Die kan verschillen per Erasmusbestemming," aldus ondervoorzitter An-Sofie Alderweireldt.

Vlaams Minister van Onderwijs Pascal Smet laat weten dat hij het Europese voorstel toejuicht. Er komen eveneens bijkomende Vlaamse investeringen in mobiliteit. Het beschikbare geld vermeerderde dit jaar met een derde, naar 1,95 miljoen euro. Het aankomend jaar kunnen daarvoor 9% meer studenten op Erasmus. In de meeste gevallen zijn de beursbedragen overigens ook opgetrokken.

"Hoogte van de studietoelagen graag aan levensduurte koppelen" (VVS)

Student en gezondheid (1) | Try-out

Verklaar ons gek of verklaar ons briljante zielen die eindelijk het licht hebben gezien. Onder het motto “Mens sana in corpore sano” poogden wij in ieder geval een hele week lang als gezondere studenten door het leven te gaan.

ELS DEHAEN & PIETER HIELE

PROEFPERSOON A

Vol goede moed zetten we de week in, in de veronderstelling dat we ons op-perbest zouden voelen aan het eind van de week. We aten gevarieerder en even-wichtiger dan gewoonlijk in de Alma, consumeerden meer fruit en minder alcohol dan we op een doordeeweekse dag gewend waren. Tegelijk probeerden we elke nacht meer te slapen dan een kind in volle groei en vertrokken we nog vijf minuten later dan normaal met de fiets richting campus Heverlee zodat we genoodzaakt waren een tandje bij te steken en wat harder op de pedalen te trappen.

Het was echter niet allemaal rozengeur en maneschijn. Los van het feit dat we naast onmogelijke porties druiven ook stiekem een Duveltje gingen proeven in de Libertad, of wat nachos in Villa Ernesto, vergt gezond leven veel meer tijd dan ons lief is. Gezonde maaltijden bereiden, sporten en slaap inhalen zijn geen evidenties voor mensen die sowieso met een tijdsgebrek

kampen, of studenten, zoals we ze ook kennen. Het gevolg was dat we de ene dag naïeverwijs koste wat het kost vermeden 's middags een smos met extra mayonaise te eten en 's avonds de tijd namen om uitgebreid te winkelen en koken. De volgende dag sloten we ons echter als een kluizenaar in de bib op om de opgelopen tijdschade van daags voordien goed te maken.

TELEURSTELLING

De teleurstelling was groot toen we merkten dat we ons op het einde van deze intense week vol vrolijke gepoogde gezondheid helemaal niet zo fit en mon-

ter voelden als we aanvankelijk hadden gehoopt. Over de ongestelde vraag of we deze supergezonde levensstijl ook na deze week nog zouden volhouden, moesten we niet lang nadenken. We voelden ons voor aanvang van deze week helemaal niet ongezond, dus lijkt het niet de moeite waard nog verder tijd te steken in wat minder frieten en wat meer fruit in ruil voor een teleurstellende status quo wat onze gezondheid betreft. We gaven Hare Gezondheid een kans, maar ze heeft gefaald.

(ph)

“We gaven Hare Gezondheid een kans, maar ze heeft gefaald”

Bas Van den Bogaert

PROEFPERSOON B

Wij wandelen fluitend en probleemloos door het leven. Opmerkelijk, wanneer je nagaat dat ons leven totnogtoe grotendeels bestond uit het vermijden van fysieke inspanning, het negeren van onze intolerantie voor melkproducten en het cultiveren van een uiterst grillig slaappatroon.

Weerom geheel conform de gang onzes leven zweren wij een dure eed: deze week is geen inspanning ons te veel, overladen wij ons bord met groenten en fruit en gaan we elke avond met de kippen op stok.

APPELTJE

Dag één begint uitstekend: we verorberen een rijke maaltijd van volkorenpasta, linzen en kikkererwten, maken een louterende wandeling en nemen ons een appeltje voor de dorst. Bij het vallen van de avond toont zich andermaal onze achilleshiel: wij zijn niet gemaakt voor een bioritme van 24 uur. De laatste keer dat

wij een volle week een vast slaappatroon aanhielden kunnen we niet meer precies plaatsen.

SCHRIL

Dag twee kondigt zich bijgevolg te vroeg aan met het schrille polyfone beltoontje dat we hiertoe hadden ingesteld. Versuft hebben wij al een restje volkoren-pasta binnen nog voor de dag goed en wel van start is gegaan. Het zal de eerste van drie warme maaltijden worden die dag. Gelukkig wordt de wandeling die er op volgt eveneens de eerste van velen. Onze yin is opnieuw in balans.

Rustig kabbelt onze gezonde week onopgemerkt voorbij tot vrijdagavond. Wij geven een feestje en hoewel wij ons qua snacks en alcoholverbruik asce-

tisch gedragen, is het al een heel poosje zaterdag vooraleer wij de bedstee opzoeken. Verdwaasd en een beetje suf kijken we in de spiegel en vragen we ons af of dat die gezonde blos is waar iedereen steeds zo lyrisch over is. Ons spiegelbeeld begroet ons met scepsis.

(ed)

LEES OOK

Deze week stonden we er alleen voor, met alle gevolgen vandien. Volgende week zoeken we de raad op van een specialist en spreken we met Rikka de Roy, hoofd studentenarts aan de K.U.Leuven.

Carte Blanche (5) | Op schattentocht

In deze tweewekelijkse reeks krijgt een medewerker van Veto, schrijver of fotograaf, de kans om zelf op zoek te gaan naar interessante gebeurtenissen in Leuven. Deze week zette een van onze medewerkers de fabelachtige jacht op een schat in. Met behulp van zaklamp, gps-toestel en stevige wandelschoenen gingen wij op een nachtelijke tocht op zoek naar glorie, eer en rijkdom ingezet.

BENJAMIN BOGHAERTS

Vroeger zochten mensen naar overvloedige weelderigheid met in één hand een rafelige kaart gevonden op een stoffige zolder en in de andere hand een roestige spade. Wij leven in 2011, en moeten dus alles met de lepel ingegoten krijgen. En er bij voorkeur hi-tech gadgets bij betrekken. Dat is exact wat we deden. Toen we even stopten met ons favoriete sociale medium te checken op onze flashy gizmo, bleek dat dat apparaatje een gps-functie had. Nu moesten we enkel nog een kaart vinden en dan was ons broodje gebakken!

GULDEN TIP

Een gulden tip leidde ons naar de raadselachtige activiteit geocaching. Het idee erachter is vrij simpel: iemand verstopt ergens een waterdichte doos, en gooit de coördinaten van de verborgplaats online. Andere mensen kunnen dan objecten in deze container plaatsen of eerder geplaatste voorwerpen vervangen door nieuwe voorwerpen, en een boodschapje achterlaten in een logboek dat in de container zit.

Een vluchtige blik op de kaart leerde ons dat Leuven bijna uiteenspat van de verborgen caches. Op een luttele 50 meter bleek er al een tje in onze buurt. De cache leek zich te bevinden op een plaats waar dagelijks honderden, zo niet duizenden studenten nietsvermoedend langswandelen. Hoe kon dat? Toen we een kwartier lang zonder succes in de buurt van de gegeven coördinaten rondwandelden, dachten we eerst dat we om de tuin waren geleid door vernuftige internetgrapjassen. Maar onze wanhoop was prematuur: na het uitgebreid betasten van alle objecten in de buurt, troffen we een ingenieuze verborgplaats aan. We konden enkel onze namen noteren, en zochten exotischere oorden op. We staken de Leuvense ring over.

Na een deugdloze wandeling belandden we uiteindelijk op een parking, waar toekomstige parkeerders de vreemdste handelingen uitvoerden. We lieten ons echter niet afleiden door vreemde autolichtsignalen en would-be tippelaars, want we waren hier met een missie. Op het erg kale parkeerdomein waren weinig voorwerpen te bespeuren, maar toch dachten we weer dat we in de aap gelogerd waren.

Toen we in de grond een mysterieuze opening aantroffen, dachten we prijs te hebben. De schatten in deze buis bestonden uit: een leeg verroest blikje, en een glazen potje, dat met watten gevuld bleek te zijn. Na overleg zagen we in dat dit geen schatkamer, maar gewoon een ordinaar afvalgat was. Na nog vele valse alarmen, veroorzaakt door zwerfafval, viel ons een ongewoon detail op. De verstoppertje was uitermate doortrap en geraffineerd te werk gegaan. Maar het belangrijkste: we hadden een bakje gevonden, tjokvol geheimen!

CLASSICAL GAS

Na het openen vonden we diverse spullen die waren achtergelaten door eerdere mystery hunters. We troffen verschillende speelgoedfiguurtjes, honderden boodschappen, en allerlei andere willekeurige objecten aan. Zelf lieten we enkele glowsticks en een novelty-dollarbiljet achter, waardoor we het recht verwierven om zelf ook een schat op te eisen. En die prijs was alle moeite waard: een diamanten mini-ukulele die perfect bespeelbaar bleek. We speelden daarop “Classical Gas” en doken daarna tevreden ons warme bedje in.

Extreme Sports | Waaghalzerij in Leuven

Wij zijn in Leuven nog nooit een vliegveld tegengekomen. Wij stootten nog nooit onverwachts op een wildwaterrivier. In het Leuvens grottencomplex zijn we nog nooit verdwaald en de Naamsestraat zullen we niet snel catalogeren als hooggebergte. Toch ontdekten wij in de Leuvense straten enkele hemelbestormers die leven van adrenaline, kicks en op tijd en stond een pintje. Zij zijn verenigd in vier Leuvense clubs: LUAC, LUAK, LUK en Spekul.

JELLE MAMPAEY

WILDWATERKAJAK

Het hele zwembad drijft vol peddelende kajaks. Sommige modellen zien er vrij normaal uit, maar andere kajakers zitten in bootjes die nauwelijks langer zijn dan hun benen: rodeokajaks. Ze draaien acrobatisch rond en gaan onder en boven water alsof het zwembad van het sportkot een wilde stroom is. Ze proberen te *lopen*. Ze springen, zittend in hun boot, van de kant in het water. Daarbij verdwijnt de neus van de kajak onder water, waarna de hele boot opnieuw omhoog gekatapulteerd wordt. Vervolgens proberen ze een salto uit te voeren. Waaghalzen.

"De club bestaat nog maar sinds negentien oktober," zegt Servaes Timmerman, penningmeester van de Leuvense Universitaire Kajakclub (LUK). "Maar de sportdienst organiseert al jarenlang kajaktraining op woensdagavond en bovendien kunnen sportkotters in het derde jaar kiezen voor de optie outdoor specificatie kajak. We hebben dus een grote rekruteringspool."

"Op donderdagavond doen we conditietraining op de Dijle. In België is er geen wildwaterrivier. In Nederland is er wel een kunstmatige betonnen piste met waterpompen, de Dutch Water Dreams in Zoetermeer. Daar gaat de club regelmatig naartoe. Daarnaast is er een club in Luik waar men een baantje heeft gemaakt met een verval van anderhalve meter en een golf. Alles wat we oefenen kan je in een golf doen."

Daarom gaan we vaak naar het buitenland, naar Slovenië, Frankrijk of Oostenrijk bijvoor-

beeld. Vooral in de zomer, als de sneeuw smelt, is daar veel water en kan je er goed kajakken." Inne Sterckx is al sinds het begin bij de club. "Het is meer dan kajakken alleen. Je moet de rivier kunnen lezen. Je moeten weten waar de *sifons* zitten, waar de *walsen* en de *stopgolven* zijn. Je moet prospectie doen."

KLIMMEN

De Leuvense Universitaire Alpinismeclub (LUAK) houdt zich bezig met verschillende takken van de klimsport, zegt Tobias Pans, de voorzitter van LUAK. "We gaan

"In de grot ben je alleen met de omgeving"

vaak buiten op de rotswand klimmen in de buurt van Dinant of in Luxemburg. Ook doen we aan *boulderen*, dat is klimmen op lage rotsen zonder touw en met een landingsmat, een *crashpad* van ongeveer tien centimeter dikte die onze val breekt. Daarnaast doen we aan alpinisme en toerskiën. Bij toerskiën gebruik je een lichte ski met een losse hiel, waar je een vel onder plaatst om bergop te wandelen, zodat je niet wegschuift. Als je moet afdalen, haal je dat vel weg. Het is een erkende sporttak,

er is zelfs een Belgisch Kampioenschap van."

"Ten slotte gaan we ook regelmatig binnen klimmen, vooral in klimzaal Hungaria in Leuven. Ook in Sportoase kan je klimmen. Die zaal is kleiner, lager en er zijn minder overhangende stukken. De routes zijn er ook makkelijker. Beide zijn ze goede zalen, maar Sportoase is toegankelijker voor beginnende klimmers, terwijl de betere klimmers meer hun ding vinden in Hungaria."

"De mooiste beklimming die ik al heb gedaan, was deze zomer in Peru. We gingen klimmen in Huaraz, op de berg Pisco in de Cordillera Blanca. Dat is zuiver alpinisme, op een hoogte van ongeveer zesduizend meter, met veel sneeuw en ijs. We hebben daar een onbekende route gedaan. We hebben geen enkele beschrijving van die route gevonden op internet, waarschijnlijk is ze nog nooit door een Belg gedaan. Het was een ijswand van 600 meter."

"We zijn vertrokken om elf uur 's avonds. Vervolgens zijn we over de gletsjer naar de ijswand getrokken. Om zes uur 's ochtends zijn we beginnen klimmen. De eerste 300 meter was heel makkelijk, met een hellingshoek van 60 graden. Daarna ging de ijswand loodrecht omhoog. Er volgde een verschrikkelijk lastig stuk met ijs, rotsen en heel losse poedersneeuw, waar Peru bekend om staat. We hebben geslapen in de ijswand, op een ijsplateau. Slaapzakken hadden we niet, enkel reddingsdekens. Dat was heel zwaar."

SPELEOLOGIE

Björn van Staeyen, voorzitter van de Leuvense speleologievereniging Spekul, komt, net als de kajakers, al eens in aanraking met het water. "Als je een ondergronds meer tegenkomt, moet je zwemmen. Ook heb ik al eens een kort stukje moeten duiken. Je kon de andere kant van de passage onder water wel zien, maar vooral de koude was erg lastig." De speleologen van Spekul verkennen grotten in binnen- en buitenland.

"In België is de mooiste grot die ik reeds bezocht de Bois de Waerimont, nabij Rochefort. In veel grotten in België heeft men immers overal zijn voeten al gezet en hangt er modder op de witte muren die daar achtergelaten werd door bezoekers met vuile

Michel Feys

kledij. In de meeste grotten in België is dat een groot probleem."

"Niet alleen naar Belgische normen is de grot van Waerimont erg goed bewaard. De ontdekkers hebben lintjes gehangen waar

"In België is er geen wildwaterrivier"

je niet mag komen, en je mag de grot enkel bezoeken onder strenge begeleiding en op aanvraag. Bij een bepaalde passage moesten we zelfs ons overpak uitdoen en in onderkledij, een overall, kruipen om niets vuil te maken. De muren zijn daar immers schitterend wit. Het was een voorrecht om daar eens te mogen passeren."

"Wat me zo aantrekt aan de speleologie is de rust," zegt Björn. "In de grot vallen de geluiden om je heen weg. Je bent alleen met de omgeving. Je moet obstakels overwinnen: een hoogte, een diepte of een vernauwing. Je denkt enkel aan dat obstakel en hoe je erover raakt. Er is geen plaats voor andere prikkels."

ZWEEFVLIEGEN

Alexander Prinsier, de secretaris van de Leuvense Universitaire Aeroclub (LUAC) is gelukkig nog niet al te vaak in het water terechtgekomen. "De club brengt zweefvliegfanaten samen die gaan vliegen in Zwartberg, bij Genk. Een lesvlucht duurt meestal een twintigtal minuten, maar je kan langer in de lucht blijven. We stijgen door op zoek te gaan naar warme lucht. Zolang de zon goed schijnt kan je erg lang blijven vliegen. Iemand op onze club bleef eens negen uur in de lucht, al is dat fysiek niet vanzelfsprekend. Ikzelf vlieg meestal een tweetal uur."

Alexander legt uit dat het niet vanzelfsprekend is lange vluchten uit te voeren in België. "Een groot gebied rond de luchthaven van Zaventem is gereserveerd voor de commerciële luchtvaart. Daar mogen wij niet komen. Hoe langer hoe meer wordt er ruimte gereserveerd voor de commerciële luchtvaart, wat nefast is voor de hobbyluchtvaart. Je kan wel uitwijken naar Nederland en Duitsland, waar meer plaats is. In de zomer gaan we op kamp naar Frankrijk, daar heb je een zee van plaats."

"Soms hang je op 50 kilometer van het vliegveld en zit je op lage hoogte. Dan geraak je niet terug en moet je een veld zoeken zonder koeien of prikkeldraad en zonder hoogspanningslijnen. Daar kan je dan landen, waarna je belt naar de club om je te komen halen. Vervolgens komen enkele mensen van de club met een aanhangwagen, wordt de zweefvlieger gedemonteerd en meegenomen."

Michel Feys

Hogescholen | Op naar hogere inschrijvingsgelden?

Geld. Iedereen heeft er tegenwoordig dringend nood aan: banken, regeringen, de 99 procent, de Pfaffs.. Ook de hogescholen zetten in deze decembermaand hun schoentje en hopen dat de Sint centjes brengt. Het schoentje nijpt immers zo hard dat er zelfs aan een verhoging van de inschrijvingsgelden gedacht wordt. Gaan we Engeland en Nederland achterna en betalen we binnenkort ook een stuk meer voor onze hogere studies, of zal het allemaal wel niet zo'n vaart lopen?

GLJS VAN DEN BROECK

De hogescholen kampen met geldtekort. Hun studentenaantallen zijn de afgelopen jaren enorm gestegen, maar het geld dat ze krijgen van de overheid is niet mee gestegen. Voor de financiering van een hogeschool of universiteit houdt men immers onvoldoende rekening met het huidige aantal studenten. Het duurt twee jaar vooraleer het actuele aantal studiepunten meegeteld wordt en van het aantal studiepunten wordt een vijfjaarlijks gemiddelde gemaakt. Het duurt dus zeven jaar vooraleer een stijging volledig wordt doorgerekend, wat vrij pijnlijk is als je bijvoorbeeld weet dat de KHLeuven de afgelopen drie jaar dertig procent steeg. Bovendien wordt er maar gedeeltelijk rekening gehouden met de inflatie. Bij de universiteiten levert dit alles minder acute problemen op. Zij krijgen immers ook financiering voor het onderzoek dat zij verrichten en hebben dus in verhouding meer geld. Bovendien gaat er van de bijkomende middelen die de minister heeft vrijgemaakt voor het hoger onderwijs, 80% naar de universiteiten.

Deze onderfinanciering heeft tot gevolg dat de werklust bij het personeel heel hoog wordt. Toon Martens, algemeen di-

recteur van de KHLeuven en voormalig voorzitter van de Vlaamse Hogescholenraad (VIHORA): "Wij zitten echt op ons tandvlees. De kwaliteit van ons onderwijs komt in gevaar en dus ook de slaagkansen van de studenten."

Om dit het hoofd te bieden, denken de hogescholen eraan om het inschrijvingsgeld te verhogen van een kleine 600 euro naar om en bij de 800 euro. Op die manier kan er snel geld in het laatje komen, en dat geld is wel evenredig met het aantal studenten, in tegenstelling tot het geld van de overheid. Concreet zijn deze plannen nog niet. Toon Martens: "Binnen deze legislatuur betwijfel ik ten zeerste of men de politieke moed heeft om studiegelden te

verhogen, maar op lange termijn is het naar mijn mening onvermijdelijk gezien de staat van overheidsfinanciën."

SYMBOLISCH

De vraag is natuurlijk of dit geldtekort zomaar afgewenteld mag worden op de geldbuidel van de student. Martens: "Het is niet alleen de gemeenschap die moet investeren in hoger onderwijs. Studenten moeten beseffen dat het voor hen zelf rendabel is om te investeren in onderwijs. Ze zullen dat geld in hun latere leven zeker terugverdienen."

"Het gaat uiteindelijk ook maar om een paar honderd euro. Zo zouden we ongeveer even duur worden als bijvoorbeeld Wallonië. Je moet bovendien weten dat de uiteindelijke studiekost veel hoger is, want daar komen nog boeken, kot en dergelijke meer bij, al heeft het inschrijvingsgeld natuurlijk wel een grote symbolische waarde voor de studenten."

Bij de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) klinkt een heel andere stem. An-

Sofie Alderweireldt, ondervoorzitter: "Wij zijn tegen iedere significante verhoging van het inschrijvingsgeld. Er zijn nog altijd veel kansarme jongeren die hun weg naar het hoger onderwijs niet vinden. Als de inschrijvingsgelden verhogen, gaan ze zeker niet meer komen. Zelfs al krijgen ze een beurs, dan nog kan een hoog inschrijvingsgeld een afschrikwekkend effect hebben."

Als we er even de vakliteratuur bijhalen, namelijk het advies over armoede van de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR), dan zien we dat er in Vlaanderen inderdaad een probleem is wat betreft de deelname van kansarmen aan het hoger onderwijs. 10% van de Vlaamse bevolking is kansarm. De grote meerderheid daarvan stroomt niet door naar het hoger onderwijs. 14% van de jongeren tussen 18 en 24 behaalde zelfs enkel een diploma lager onderwijs. Ons onderwijs heeft eerder de neiging om sociale ongelijkheden te reproduceren dan om mensen te emanciperen. Onze kenniseconomie heeft echter een groeiende nood aan hoger opgeleiden.

Toon Martens relateert dit: "Er zijn vele onderzoeken gedaan naar inschrijvingsgelden en de deelname van kansengroepen aan het hoger onderwijs, en een simpel evenredig verband is er niet." Ook het VLOR-advies geeft aan dat de kostprijs lang niet de enige hinderpaal is. Vaak zien kansarmen onvoldoende het belang in van hoger onderwijs en kennen ze de mogelijkheden niet goed genoeg, of zijn ze doordat ze BSO of TSO gestudeerd hebben niet voldoende voorbereid op verdere studies.

“Binnen deze legislatuur betwijfel ik ten zeerste of men de politieke moed heeft om studiegelden te verhogen”

Vrij-gewillig (4) | Huiswerkbegeleiding

In de reeks Vrij-gewillig gaat Veto op zoek naar mensen die zich belangeloos inzetten voor hun medemens. Deze week laten we twee meisjes aan het woord die aan huiswerkbegeleiding doen voor kinderen bij kinderverwerking Fabota.

CAROLINE HERMANS

Veto: Wat houdt jullie vrijwilligerswerk feitelijk in?

Line: Wij werken voor Fabota. Fabota zorgt onder andere voor naschoolse opvang, gevuld met allerhande activiteiten. Het gaat dan voornamelijk om zorg voor kansarme kinderen. Onze taak houdt in dat we samen met hen huiswerk maken.

Als de ouder aanwezig zijn, is het de bedoeling ook hen erbij te betrekken.

Veto: En hoe zijn jullie bij deze organisatie betrokken geraakt?

Julie: Een vriendin deed daar haar stage en vertelde me dat ze nog vrijwilligers zochten. Ik vond dat wel een leuk idee.

Line: Ik ben verpleegster van opleiding en werk halftijds in het ziekenhuis. Het leek me dan ook een leuk idee om nog een

deel van mijn tijd in te vullen als vrijwilliger.

Veto: Waaruit halen jullie de meeste voldoening?

Julie: Ik vind het gewoonweg leuk om te doen, om met die kindjes bezig te zijn en hen te helpen.

Line: Het is ook iets dat je graag moet doen, anders houd je het niet vol. Wij waren allebei ook lid van de scouts, dus we hadden al ervaring om met kinderen om te gaan. Nu vind ik dat terug bij Fabota. Het geeft heel veel voldoening om kinderen te helpen iets bij te leren en hen

te zien vertrekken met een lach op hun gezicht.

Veto: Heeft dit werk veel invloed op de rest van jullie leven?

Julie: Bij mij omvat het enkel het huiswerkklasje. Dat kost me ongeveer twee uur per week, wat helemaal niet zoveel is. Line is er meer mee bezig.

Line: Het huiswerkklasje is inderdaad twee uur per week, maar in het begin van het jaar heb ik ook halftijds op woensdag meegelopen. Dan organiseer je naschoolse opvang met activiteiten; de kinderen zijn opgedeeld in leeftijdsgroepen, waarbij ik instond voor de mini's, de jongste groep. Het heeft wel een beetje weg van een jeugdbeweging. Maar nu lukt dat minder door tijdsgebrek.

Veto: Hebben jullie al eens een vervelende ervaring meegemaakt tijdens jullie vrijwilligerswerk?

Julie: Nee, nog nooit.

Line: Ik ook niet. Er wordt zeer veel uitleg verschaft. Je wordt uitgenodigd voor onder meer vrijwilligersfeesten.

Julie: Ja, we waren er nog niet zolang werkzaam en werden al uitgenodigd voor een weekend. Je wordt er echt zeer goed ontvangen. Het is daar ook goed georganiseerd.

Veto: Wat is het vreemdste dat jullie zijn tegengekomen?

Line: Ik was met een kindje over Sinterklaas aan het praten en vroeg of de Sint ook bij hem thuis langs zou komen. Waarop hij antwoordde van niet, omdat de Sint alleen maar in de stad komt. Vermoedelijk omdat er niet genoeg geld was om voor een cadeautje te zorgen. Toen wist ik wel even niet wat te zeggen. Ik heb hem dan maar verteld dat hij gelijk had.

Veto: Hopen jullie dit nog lang te blijven doen? Staat er een zekere leeftijd op?

Beiden: Nee, helemaal niet.

Julie: 's Woensdags zijn het vooral jonge mensen die je ziet, maar maandag zijn de leeftijden meer uiteenlopend. Het hangt er gewoon van af hoeveel tijd je kunt vrijmaken.

Line: Ik hoop dit later zeker te kunnen blijven doen. Men zoekt altijd nog vrijwilligers.

“Het heeft wel wat weg van een jeugdbeweging.”

NICK DE GREGORIO

CORE | Groep T-studenten gaan groen

Ecologische voetafdrukken, klimaatweken en milieuwetten. We worden er tegenwoordig mee om de oren geslagen. Maar wie ziet door de bomen het bos nog? Enkele studenten van Groep T proberen een steentje bij te dragen aan een groenere wereld met hun bedrijf Core, dat bedrijven wil helpen om op een efficiënte manier hun milieu-impact te verkleinen.

CAROLINE HERMANS

Op een druilerige woensdagavond begaven wij ons naar Groep T, waar het licht, de warmte en een glaasje appelbier ons verwelkomden om de officiële start van

De avond mocht dan wel de kick-off van het bedrijf heten, het werd snel duidelijk dat Core lang niet stilgezeten heeft. Tot hun partners behoren reeds onder andere Alma en de gemeente Eeklo. Naast desbetreffende verantwoordelij-

duurzame ontwikkeling Mohammed Ridouani.

Ridouani noemde Core tijdens zijn lezing een dankbare partner in het project 'Leuven Klimaatneutraal 2030' en sprak zijn bewondering uit voor het engagement van de studenten.

Aan het einde van de voorstelling wachtte ons nog een receptie, waarbij Core zijn ecologische reputatie alle eer aandeed door het serveren van enkel streekproducten.

Na de avond wist projectverantwoordelijke Christophe Meurrens nog het volgende te vertellen: "Als projectverantwoordelijke en organisator van de Kick-Off ben ik zeer blij dat het zo'n succes was. Er zijn vele contacten gelegd met verschillende interessante bedrijven en organisaties waarmee wij later hopen samen te werken. Van de ongeveer 160 aanwezige personen heb ik alleen maar lovende reacties ontvangen over dit evenement."

Op de vraag naar motivatie, weet Core-medewerker Dries Bollaerts ons nog te antwoorden: "Het is vooral belangrijk om zelf te beginnen om er iets aan te doen. Uiteindelijk volgt de rest dan zelf wel."

Elyne Temmerman

"De rest volgt dan zelf wel"

Core te vieren. Core is een coöperatieve onderneming, opgericht door studenten. Hun missie? Samenwerken met bedrijven om hen energie en geld te doen besparen en hun - en onrechtstreeks ook onze - ecologische voetafdruk te verkleinen.

ken, kwamen ook andere personen hun zegje doen. Zo ook Joris Vandenbroucke, kabinetschef van de Vlaamse minister van Energie en Sociale Economie Freya Van den Bossche en de u misschien wat meer bekende Leuvense schepen van

Sociaal Kort

MELDPUNT DISCRIMINATIE

Vorige week las u in *Veto* een verhaal over homodiscriminatie. "Vaak worden gevallen van discriminatie of haatmisdrijven niet gemeld," zegt Lies Van Cleynenbreugel van het Meldpunt Discriminatie van de stad Leuven. "Toch zagen wij het aantal meldingen bij het Meldpunt dit jaar spectaculair stijgen. Discriminatie melden is een voorwaarde om het op de politieke agenda te krijgen, want anders bestaat het probleem niet. Ook kunnen wij, als bemiddelaar, na een klacht uitbatters aanspreken om hen op de hoogte te brengen. Vaak weten ze dat immers zelf

niet. Ze kunnen dan hun café kenbaar maken als homovriendelijk, bijvoorbeeld door een aanpassing te doen in het huisreglement. We kunnen hen ook tips geven om toekomstige incidenten aan te pakken."

Wie slachtoffer is van een haatmisdrijf of een geval van discriminatie kan (anoniem) contact opnemen met het Meldpunt Discriminatie via 016/27.26.00 of meldpunt.discriminatie@leuven.be. Ook getuigen kunnen een voorval signaleren, zonder de naam van het slachtoffer te noemen.

KERSTMARKT VOOR GOED DOEL

De kerstmarkt in Leuven is gezellig. Studenten gaan er een jeneverkje of een glühweintje drinken, een kerstmuts kopen of een sneeuwbal gooien. Wat vaak vergeten wordt, is het goede doel dat de kerstmarkt elk jaar steunt in samenwerking met het UZ Leuven.

Dit jaar wordt het Rondoufonds voor Duchenne-onderzoek in de kijker gezet. De oprichters van het fonds, Filip Rondou en Siona Ven, zijn bekende Leuvense middenstanders en ouders van Elias, die de ziekte van Duchenne

heeft. Dat is een erfelijke spierziekte die alleen jongens treft. Door een ontbrekend eiwit worden spiervezels afgebroken. Daardoor is de levensverwachting van de patiënten beperkt.

De zoektocht naar doeltreffende medicatie staat echter niet stil. Een aantal beloftevolle technieken zitten momenteel in een testfase. Dat kost wel de nodige centjes. U kan dit project steunen op het Rondou-standje, ter hoogte van de luchtballon op het Hooverplein.

(MH)

Studentenarbeid | Nieuwe regeling

U weet het, of u weet het niet, maar er is een nieuwe regeling voor studentenarbeid. Vanaf januari 2012 mag je als student gedurende het jaar vijftig dagen werken aan studententarief. De website studentatwork.be moet helpen om de nieuwe regels te verduidelijken.

MARGOT HOLLEVOET

Deze website biedt studenten de mogelijkheid om voortaan praktische informatie te downloaden over de hervorming van het studentenarbeidstelsel. Vanaf 1 januari 2012 zal elke student via de internettoepassing "50 Days" ook zijn dagencontingent - het aantal dagen dat je al gewerkt hebt - kunnen natrekken. Het nieuwe stelsel gaat dus pas vanaf 1 januari 2012 van kracht en heeft geen weerslag op de prestaties van jobstudenten in de loop van de rest van dit kalenderjaar. "Het is perfect evenwichtig, veel transparanter en bovendien budgettair neutraal," aldus minister Joëlle Milquet in een persbericht.

LOKO, de Leuvense Studentenraad, is blij met de aanpassingen, maar zit toch met een aantal bezorgdheden waar de hervormingen niet op in spelen. De studentenraad was vragende partij voor een grondige herziening van het statuut van de jobstudent. Momenteel kan een student slechts gedurende zes maanden met een overeenkomst voor tewerkstelling van studenten bij dezelfde werkgever worden tewerkgesteld. Het optrekken van die beperking tot twaalf maanden zal het voor werkgevers mogelijk maken contracten voor de duur van een jaar te sluiten en bijvoorbeeld een student voor één weekenddag gedurende het hele jaar of gedurende de twee volledige zomermaanden

aan te werven. En daar is LOKO heel tevreden mee.

UURREGELING

Toch heeft LOKO nog enkele bedenkingen bij de nieuwe regeling. Lieve Van Laer: "Van twee keer 23 dagen, gaan we naar een jaarregeling van 50 dagen. Voor een verruiming van het aantal momenten waren wij vragende partij. Ook is het positief dat de student zelf kan bepalen hoe hij deze dagen inplant doorheen het jaar. Toch komt de regeling niet tegemoet aan de realiteit van de studentenarbeid. Een dagregeling benadeelt de studenten die slechts enkele uren per dag werken. Daarom pleit LOKO nog steeds voor een uurregeling, die meer ruimte laat voor flexibiliteit, waarbij studenten minstens 400 uur per jaar aan voordelig RSZ-tarief kunnen werken, in plaats van enkel een verruiming van het aantal dagen."

Ook de website waarop de student en de werkgever het dagencontingent kunnen controleren, roept enkele vragen op.

Lieve: "Een werkgever is niet verplicht om spontaan een rechtzetting te doen, bijvoorbeeld als een student minder dagen werkt. De automatische rechtzetting gebeurt pas op het einde van de tweede maand, wat voor LOKO te laat is. Studenten die

van werkgever willen veranderen, kunnen door deze regeling fel tegengewerkt worden. Wij zouden graag zien dat de werkgever meer op zijn verantwoordelijkheid wordt gewezen, zodat de student niets ten laste gelegd kan worden."

Benoît Crucifix

"Een dagregeling benadeelt de studenten die slechts enkele uren per dag werken."

Thomas Smith | “Zo hard mogelijk mezelf zijn”

Comedian Thomas Smith zit in een luxepositie. Hij is onbekend genoeg om 's vaderlands politici met uitgestreken gezicht een loer te draaien in Zonde Van De Zendtijd, maar tourt tegelijk het land rond met zijn show “Thomas Smith will set you free”. Benieuwd hoe lang deze spreidstand kan blijven duren.

MARIJKE VAN GEEL

Veto: *U werkt mee aan het derde seizoen van Zonde van de Zendtijd.*

Smith: «Henk en Bert (Rijckaert en Gabriels, de oorspronkelijke presentatoren, red.) waren voor sommige politici te bekend geworden. De politici wisten dat ze voor hen moesten oppassen.»

Veto: *Interviews afnemen voor dat programma, vergt dat een bepaalde techniek?*

Smith: «Het is een kwestie van open te zijn en goed te luisteren naar wat iemand zegt zodat je daarop kan reageren en niet gewoon de volgende vraag afschiet. Voor het eerste interview geneer je je nog, maar voor het laatste niet meer. In het begin is alles moeilijker, maar dan merk je dat het wel

een tour. Ik speel nu nog in Leuven en dan in De Capitole in Gent, dat kan je natuurlijk niet weigeren. Ik begin deze maand ook met het bedenken van nieuw materiaal.»

«Mijn nieuwe show zal *Chaos* heten. Zoals in mijn andere shows weet ik heel goed waarover ik het ga hebben, maar niet precies wanneer. Dat ga ik in *Chaos* cultiveren. Ik vind het leuk om op de avond zelf de voorstelling opnieuw te creëren, elke keer opnieuw in interactie met het publiek. Een toe-

schouwer zei me dat hij de show voor een derde keer zag, maar nog steeds verrast was. Ik steun ook heel hard op wie ik ben en niet op een mop, ik hang dus niet af van een pointe.»

AMBACHT

Veto: *U speelt dus geen typetje?*

Smith: «Helemaal niet. Al vanaf het begin probeer ik zo hard mogelijk mezelf te zijn. Het is natuurlijk niet de bedoeling dat mensen een uur lang de meest slechtgezinde Thomas te zien krijgen. Ik probeer gewoon zo hard mogelijk het humoristische stuk van mezelf te tonen. Het heeft tijd nodig gehad om dat te kunnen. Als je op een podium stapt, kan je verschillende dingen doen om jezelf te beschermen. Een typetje kan dan bescherming vormen, een masker. “Ik doe raar en verschuil mij achter dat typetje.” Als iets slecht gaat, kan je steeds als ex-

cus gebruiken dat jij dat niet bent.

«Als je daarentegen jezelf speelt, komt negatieve commentaar wel binnen. Dat aanvaarden is een proces, maar zo beleef ik er zelf het meeste plezier aan. Het laat mij ook toe om op het moment zelf te improviseren. Soms lukt dat nog niet. Soms zijn er avonden waarop ik meer op ambacht speel, op mijn jaren ervaring. Je springt naar je tekst. Het publiek zal dat niet geweten hebben, maar zelf weet je dat wel.»

Veto: *Uw laatste show is ook op dvd uitgekomen.*

Smith: «Dat is een beetje verkeerd gepland. Normaal zouden de optredens al moeten afgelopen zijn voor je de dvd uitbrengt. De show is zelfs ook al op *Canvas* geweest. Bon, dat is nu zo, ik mag mij er niet te hard mee bezighouden. De recensent van *De Standaard* zei wel dat het de eerste keer was dat hij een dvd van een show zag

waarbij hij hardop heeft moeten lachen. Het komt echt over, het is alsof je er zit. Dat komt vooral door de manier waarop de show in beeld is gebracht, met zowel vaste als losse camera's. Comedy op dvd blijft moeilijk, maar we zijn erin geslaagd om een goede liveshow te laten overkomen op scherm.»

“Een typetje kan als excuus dienen”

Thomas Smith will set you free, do 8 en vrij 9 december in het Wagehuys. Tickets www.30cc.be, of ga naar onze Facebookpagina en win!

“Soms speel ik meer op ambacht”

lukt en zie je de resultaten. Eén reportage neemt een volledige draaidag in beslag. Daar nemen we dan de beste stukjes uit. Voor een reportage waar bijvoorbeeld zes ministers in beeld komen, hebben we er achttien geïnterviewd.»

CHAOS

Veto: *U bent met “Thomas Smith will set you free” al een tijdje op tournee.*

Smith: «Klopt, de voorstelling dateert uit 2009. Toen is de voorstelling acht keer verkocht, maar later kwam er interesse voor nog

Bas van den Brogaert

Middle East | Hete kameropera in STUK

Wij waren al gefascineerd door vuur nog voordat het werd uitgevonden. Dat er afgelopen woensdag een stoel door de vlammen werd verteerd in STUK kon dan ook op onze goedkeuring rekenen. De reden voor die vuurzee – de kameropera ‘Middle East’ met muziek van de hand van Frank Nuyts – kon dat wat minder.

SOPHIE SOETE

In 2000 bracht president Bill Clinton een delegatie Palestijnen en een delegatie Israël's samen in Camp David. Wat het ultieme overleg moest worden tussen Ehud Barak en Yasser Arafat, ging de geschiedenis in als alweer een gemiste kans op vrede. Een echt gesprek tussen Arafat en Barak, van man tot man, vond nooit plaats. Wat er wel precies gebeurde, blijft tot op vandaag onduidelijk, maar het ging er waarschijnlijk niet aan toe zoals in *Middle East*, de nieuwste productie van kunstenaarshuis LOD.

De kameropera *Middle East* wil de Palestijns-Israëliëse kwestie onder de aandacht brengen, zonder partij te kiezen. Ze doet dat niet door het conflict zelf uit te beelden, maar wel door acteur Thomas Bellinck een kinderlijk spel te laten spelen met een verzameling aftandse stoelen, wat zand

en een eend. Daarrond zweven de Franse gezangen van Ruth Rosenfeld, begeleid door het Spectra Ensemble.

NEPEEND

Terwijl Rosenfeld tot in het oneindige toe “*Nous allons nous asseoir*” zingt, zet Bellinck valse neuzen op, beschildert hij eerst een partituur, overgiet die daarna met water en prikt hij veren in een nepeend. We beginnen ons af te vragen wat het symbolische schouwspel dat zich voor onze ogen afspeelt in godsnaam te betekenen heeft. Op dat moment neemt Bellinck twee stoelen uit de kring en zet ze tegenover elkaar zodat ze eindelijk de dialoog zouden opstarten. Wanneer de stoelen niet met elkaar beginnen praten, probeert hij nog een interventie met de eend, maar ook die krijgt de stoelen niet aan het praten. De stilte slijdt.

De symbolische beelden kennen een hoogtepunt wanneer Bellinck een stoel in het midden van het podium zet en die vervolgens in brand steekt. De onderhandelingen zijn dood. Beide onderhandelaars hadden meer schrik van hun eigen achterban

dan voor die van de vijand. “*Vous n’êtes pas prêt à mourir pour la paix.*”

Bellinck en Rosenfeld vlijen zich elk aan een kant van het vuur neer en staren lange tijd als een kwetsbaar hoopje mens in de vlammen. De tragische eenzaamheid van de onderhandelaars is hartverscheurend; ze zijn niet langer mensen, maar zijn eerder verworpen tot publieke eigendom en kunnen op weinig begrip rekenen.

VLOEDGOLF

Ook al is de brandende stoel zonder meer het meest treffende beeld dat STUK ons dit academiejaar al heeft voorgeschoteld, toch kon *Middle East* ons niet overtuigen. De kameropera wou teveel facetten van het complexe conflict belichten op slechts een uur tijd, waardoor we ons dreigden te verslikken in de vloedgolf aan vergelijkingen en symboliek. Dat we tegelijk bestookt werden door een libretto, dynamische boventitels en bij tijden surrealistisch theater hielp niet. Bovendien kon *Middle East* ons niet afhelpen van een te-ver-van-mijn-bed-showgevoel.

“De tragische eenzaamheid van de onderhandelaars is hartverscheurend”

Sneak Preview | Filosofisch gewauwel

Liefde is als een doos paaseitjes van Milka. Je weet redelijk goed wat je te wachten staat. Medianeras, een Argentijnse film van Gustavo Taretto is niet anders, een meisje en een jongen zijn voor elkaar gemaakt. Hun wegen kruisen regelmatig maar tot een ontmoeting komt het niet. De eenzaamheid verzwelgt hen, maar uiteindelijk komt alles goed. Begeesterend.

JELLE DEHAEN

Martin woont in een appartement van 40 vierkante meter. Mariana haar flat is net iets groter maar ook zij heeft slechts één venster dat op een afzichtelijk deel van Buenos Aires uitgeeft. Hun neuroses krijgen in een frisse openingsscène vorm. Kwieke en afwisselende shots van mooie en lelijke gebouwen volgen elkaar op. Door cinematografische hoogstandjes en aandacht voor detail wordt het vanzelfsprekende verrassend.

Twee melancholische voice-overs weerklinken de hele film door. Ooit vroeg een literair criticus aan Mark Twain of zijn Tom Sawyer een aanklacht tegen de slavernij was. Twain antwoordde dat als hij een expliciete bedoeling had, hij wel een pamflet zou schrijven. Een gebrek aan discretie is de kardinale zonde van regisseur Taretto. De film – en vooral de voice-overs – zijn doordrenkt van een vaag en veel te nadrukkelijk filosofisch gewauwel. Geen ramp op zich want het beste gewauwel is filosofisch. Maar wie hoogdravend zwetst kan maar beter iets te zeggen hebben en dat hebben de makers nauwelijks. Op Ouwe Jaapie of zweverige Tante Denise maak je misschien indruk met beschouwingen over de vervreemding van onze cultuur – “Sms'en en email overbruggen de afstand, maar we geraken verder van elkaar verwijderd,” bazelt hoofdacteur Javier Drolas met zijn diepste baritonstem. Deze nuchtere doch uiterst intelligente jongen hou je echter niet zo snel voor het lapje.

WINK WINK

De symboliek in Medianeras is al even onbeholpen. Wanneer de hoofdpersonages toevallig aan het zelfde verkeerslicht wachten, vormen hun lichamen de vorm van een hartje. Bij de eerste ontmoeting raken ze elkaar per ongeluk aan. “Je gaf me een elektrische schok,” zegt het meisje veelbetekenend. Voor wie de betekenis van deze voorvallen nog niet doorhad: wink wink, nudge nudge.

Maar hoewel hard gezocht hebben tijdens Medianeras verveelden we ons geen seconde. Javier Drolas en Pilar Lopez de Ayala zijn uitmuntend in hun rol van – zij het bijzonder aantrekkelijke – losers en de cameravoering was sprankelend. Daarnaast bevat de film ook enkele leuke vondsten: de flirterige dialoog in het zwembad, met op de achtergrond enkel de geluiden van zwemmende mensen, overtuigde.

Al zijn onnozele zwaarwichtigheid en een tenenkrommend einde ten spijt is Medianeras een leuk filmpje. Net zoals wanneer je op date mag met het knappe blondje uit de rechten. Net voor het dessert maakt ze alwéér een naïeve, domme opmerking. Je lacht smalend, denkt “Onnozel schaaap”, maar beleeft een genoegzame nacht. Een halve dag later ben je haar vergeten.

MUSIC, I WOULDN'T WISH IT ON ANYONE! STUK | My Brightest Diamond

Ze stond al op de planken van het Sydney Opera House en werkte samen met Fatboy Slim. Ze kan leden van The National en Bon Iver tot haar fans rekenen. Wie is deze mystery woman? Het is Shara Worden, en ze vormt de eenvrouwsband My Brightest Diamond. Misschien hadden we al langer een regering gehad als ze eerder was langsgelkomen met het nummer 'Be Brave', maar ze kwam pas vorige week haar nieuwe album 'All Things Will Unwind' voorstellen in het STUK.

SOPHIE HUYS

Veto: Kunnen we uit je artiestennaam afleiden dat je enkel het beste van jezelf brengt op het podium?

Shara Worden: «Zo had ik het nog nooit bekeken, voor mij is het eerder een symbool voor transformatie. Het is niet enkel de beste kant, kunst moet ook andere kanten tonen. Leed is onontbeerlijk om de transformatie van gevoelens in kunst te verwezenlijken.»

Veto: Leed is inderdaad zeer aanwezig in je nummers.

Shara: (lacht) «Ja, dat weet ik! Ik werk volop aan de andere kant, maar mijn nieuwe album is zeker al wat lichter dan de vorige die ik uitbracht. Ik zing over de realiteit, en die is nu eenmaal niet altijd even rooskleurig.»

teerd werd, hebben allemaal hun invloed gehad op mij. Voor mij is muziek maken een kwestie van de werkelijkheid filteren en dat is heel erg persoonlijk.»

«Daar krijg ik veel commentaar op, maar ik vind dat alleen ik kan beslissen over de authenticiteit van mijn muziek.

“Leed is onontbeerlijk om de transformatie van gevoelens in kunst te verwezenlijken”

“Muziek maken is een kwestie van de werkelijkheid filteren”

Veto: Op je website kunnen we T-shirts kopen voor een goed doel, Love146, een organisatie die de strijd tegen kindslavernij en -misbruik aangaat. Waarom net daarvoor?

Shara: «Als je dacht dat het deel uitmaakt van mijn persoonlijke achtergrond, dan zit je eraan. De oprichters van de organisatie zijn vrienden van mij en ik sta er volledig achter. Ik heb me laten vertellen dat er momenteel meer slavernij is dan ooit en daar wil ik iets aan veranderen. Dankzij de T-shirts kan ik het algemene bewustzijn vergroten, dat vind ik mooi.»

AUTHENTICITEIT

Veto: Je bent nogal eclecticisch in je muziek, hoe komt dat?

Shara: (trots) «Dat is omdat ik muzikaal ben.»

Veto: Maar we mogen stellen dat je muzikaal een beetje schizofreen bent?

Shara: «Dat zal zeker iets te maken hebben met mijn vader die een zeer brede muzieksmaak had en met het feit dat ik nogal vaak verhuisd ben. De nieuwe omgevingen en muziekstijlen waarmee ik geconfron-

WHAT THE SNEAK

Medianeras

Regisseur: Gustavo Taretto

Cast: Javier Drolas, Pilar Lopez de Ayala

Korte omschrijving: Liefde is moeilijk in de moderne, hoogtechnologische wereld. Liefde triomfeert. Hoera!

Andrew Snowball

John Sinclair |

Over radio, marihuana en vooruitgang.

John Sinclair. Amerikaans dichter, radiomaker en blues- en jazzkenner uit Detroit. De man waarvoor John Lennon een protestlied schreef.

CHARLOTTE VEKEMANS

Toen Sinclair in 1969 tot tien jaar celstraf werd veroordeeld na het aanbieden van twee joints aan een undercoveragent, werd drie jaar later de John Sinclair Freedom Rally georganiseerd met onder andere Stevie Wonder, Allen Ginsberg en John Lennon. Nu tourt Sinclair, 70 jaar oud, in België en Nederland. Steeds in samenwerking met verschillende muziekgroepen. In Leuven trad hij op in café Libertad met de Radio Klebnikov Live Band in het voorprogramma. In Amsterdam heeft Sinclair ook een radiozender waar wekelijks de John Sinclair Radio Show wordt uitgezonden.

Over het medium radio zegt Sinclair: «De liefde voor het medium is er al van kindsbeen af, nu wil ik er iets aan teruggeven.

“Samen joints roken, samen muziek maken, gewoon doen waar we zin in hebben”

Graag zou ik radio als een kunstvorm willen behouden, de radio van tegenwoordig is veel te commercieel geworden. Ik wil de klok terugdraaien en er weer iets artistieks van maken, waar kunstenaars elkaar ontmoeten en samenwerken. Ik vind het geweldig om steeds met zoveel verschillende artiesten samen te werken.»

«Met *Radio Free Amsterdam* doen we dat ook:, samen joints roken, samen muziek maken, gewoon doen waar we zin in hebben. Meestal zit ik in coffeeshop 420, je zou het mijn hoofdkwartier kunnen noemen. Door de vrijheid die je in Amsterdam hebt, kan ik bezig zijn met mijn kunst. In Detroit heb ik ook een radiostation, daarmee zend ik de shows van *Radio Free Amsterdam* ook uit.»

«Verder hebben we in Detroit de *Club of Compassion* opgericht, die ervoor zorgt dat je kan in verschillende *centers of compassion* medicinale marihuana krijgen. Wel moet je een kaart aanvragen bij de overheid; die regeling is er maar in enkele staten. Door de regeling te versoepelen druk je criminaliteit de kop in. De politie heeft volgens mij geen zaken met wat er zich in onze geest afspeelt.

Andrew Snowball

De marihuana zie ik als een instrument. Ik gebruik het om het artistieke proces op gang te brengen en muziek te maken. Ik kan echt niet zeggen hoe ik zonder marihuana zou functioneren, ik heb het nog nooit een kans gegeven.»

Als hem wordt gevraagd of hij niet vindt dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen hard- en softdrugs: «Drugs zijn drugs, het is je eigen verantwoordelijkheid en keuze wat je ermee doet. Door wetten tegen drugs uit te vaardigen creëer je criminaliteit. Het is net als toen er in de VS een verbod op alcohol werd uitgevaardigd, dat zorgde ook voor criminaliteit. Nu kan je alcohol gewoon in de

“De politie heeft volgens mij geen zaken met wat er zich in onze geest afspeelt”

winkel kopen en zijn er veel minder problemen. Zo zou het met drugs ook moeten zijn.»

MEEGAAN MET DE TIJD

Hoewel Sinclair zegt te houden van België en Nederland omdat er nog zo veel geschiedenis in schuilt, vindt hij toch zeker niet beter dan nieuw: «Ik ga mee met alle nieuwe digitale uitvindingen. Met het internet zijn artiesten veel geholpen, verspreiden van kunst gaat veel gemakkelijker. Vroeger moest je zorgen dat je voor een bepaald ra-

“Hoe beter de muziek, hoe slechter de kwaliteit”

dioprogramma op een bepaald uur voor een radio zat, zo miste je enorm veel. Nu kan je met behulp van podcasts dat radioprogramma waar en wanneer je wil beluisteren. Zo kan ik veel meer mensen bereiken. De kwaliteit is ook veel beter geworden. Neem nu LP's: hoe beter de muziek, hoe slechter de kwaliteit was, want elke keer als je het opzette, ging de kwaliteit achteruit. Ik heb steeds geprobeerd mee te gaan met mijn tijd, ik kocht een van de eerste cassettes, een vriend met een van de eerste computers werd gevraagd met ons mee te werken. Met de komst van het internet was ik meteen verkocht, enkel de telefonie heb ik zo niet gevolgd. Ik vind het niet erg als het medium verandert, zolang ik de boodschap maar kan behouden.

Lezersbrief | Reactie op De Cauter en Decreus

Met verwarring las ik het interview met professor De Cauter en de heer Decreus. Er werden zeker enkele nagels met koppen geslaan: het is problematisch dat kosten gesocialiseerd werden. Het is problematisch dat eeuwenoude zaden een geprivilegeerd monopolie worden van de patenthouder. Hierna wordt het al moeilijker. Hun opinie over de banken benadert de werkelijkheid, maar mist de wettelijke privileges onder welke banken functioneren. Gratuite uitspraken als 'de banken (en, derhalve, impliciet, 'enkel en alleen de banken') hebben de financiële crisis veroorzaakt' mist de reële werkelijkheid dat banken functioneren in een kader dat be-

paalde privileges geeft aan banken waar ('liberale') economen voor gewaarschuwd hebben. De mogelijkheid om te werken onder een impliciete bescherming van centrale banken gecombineerd (wat zou u doen als u een belofte hebt dat als u faalt, u gered zult worden?) met de verplichting om staatsschuld van landen te kopen zonder de mogelijkheid om zelf in te schatten hoe hoog het risico is; zorgt voor dit soort problemen als de desbetreffende landen dan in economische problemen komen. Problemen die niet uitsluitend te maken hebben met 'de banken'.

Verder zijn het niet de liberale auteurs die gepleit hebben om 'de banken' te redden - inte-

gendeel. Iemand die zijn geld bij een bank zet, die doet aan speculatie. U verdient geld aan uw bankrekening. Het is logisch dat er dus iets met uw geld gebeurt. En wat er mee gebeurt, dat kan fout lopen - en dan kan u uw geld verliezen. Dat is de jammerlijke waarheid van het bankwezen. De 'liberale' economen hebben daar op gewezen; en gewaarschuwd voor de grote gevaren van het huidige politieke beleid in zake banken. Het politieke bestel heeft niet geluisterd, met deze gevolgen. En dan hebben we het nog niet over de ronduit bananenrepubliek idee dat de aandeelhouders van een failliete onderneming gered

moeten worden. U weet vast wel waar het over gaat.

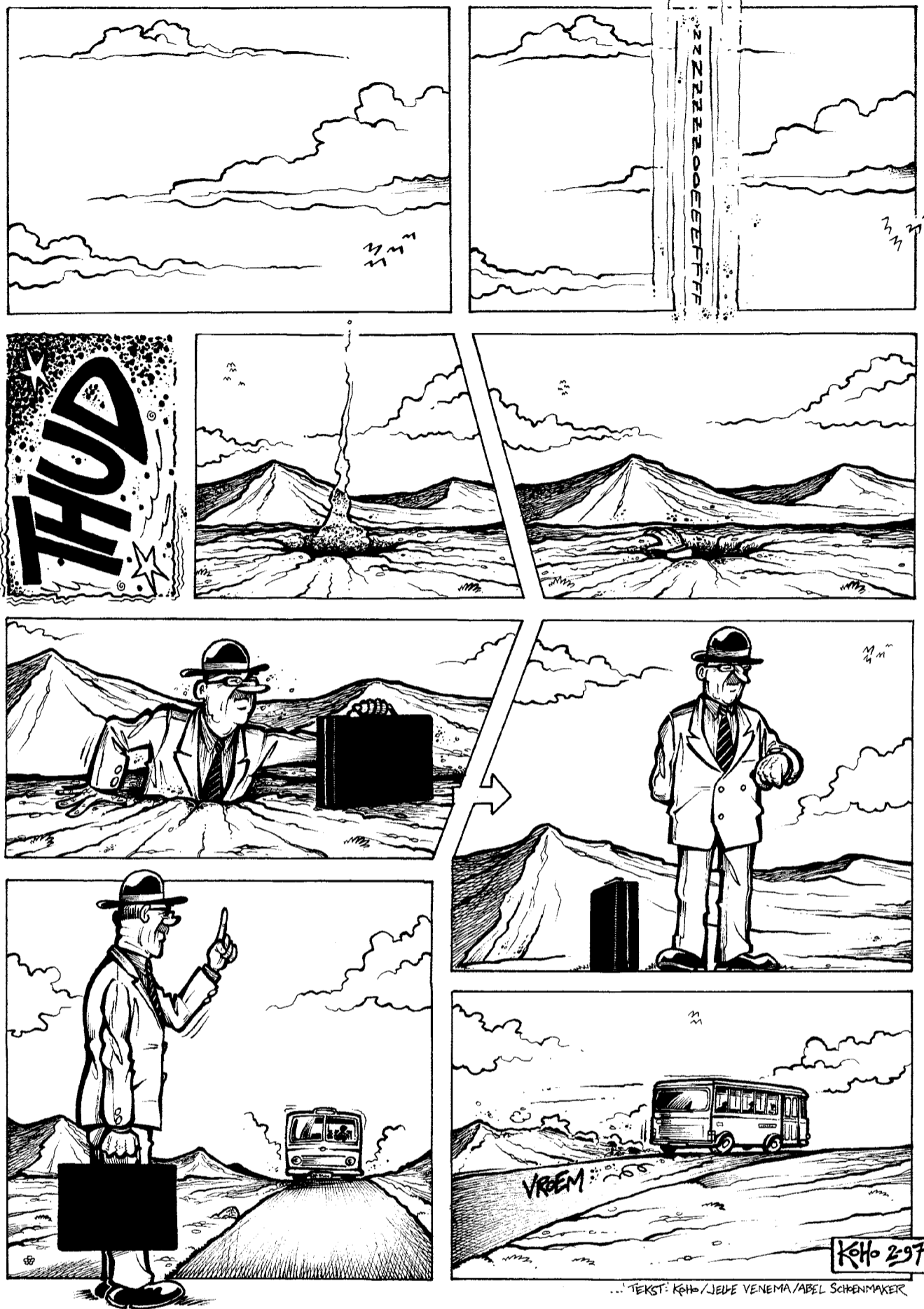
De Occupy beweging is een bont allegaartje dat opkomt tegen een hoop zaken waar ik mee akkoord kan gaan. Hierboven heb ik kort het probleem uitgelegd - de perversiteiten van dit systeem zijn duidelijk, lijkt mij. Ik ben zeker niet tegen activisme. Maar de eerste regel voor activisme is een duidelijke analyse van de oorzaken van het probleem. Het is mij niet duidelijk waarom dit systeem - tenzij gratis - 'neoliberalisme' genoemd. Misschien moeten de heren eens wat liberale auteurs lezen. Smith, Mises, Hayek en M. Friedman hebben hiervoor gewaarschuwd: de ci-

taten op aanvraag. Maar toch krijgt deze traditie de schuld. Begrijp wie begrijpe kan.

Ohja; en de basisregel van de markt is dat er niets mis is met een onderneming die winst maakt, binnen de aloude stelregel dat je anderen niet schaadt. Monsanto, de huidige bankenwereld, de politieke reacties daarop en het torenhoog belasten van mensen vallen daar niet onder. Liberalen zijn daar (ook) tegen. Het is maar dat u het weet.

Lode Cossaer
mPhil Ethics, Social & Political
Philosophy

Mr Spaceman

CulKal

Maandag 5 december

The Love Compartment
Concert - 22u in STUK (in het kader van Internationaal KortfilmFestival)

Dinsdag 6 december

Lili Grace
Concert - 22u in STUK (in het kader van Internationaal KortfilmFestival)

BDE door Walpurgis
Theater - 20u in Wagehuys (www.30cc.be)

Woensdag 7 dec

Vinz (ft. Raf Keunen)
Concert - 22u in STUK (in het kader van Internationaal KortfilmFestival)

Concertlezing Entre Saudade e festa
lezing - 20u in Tweebronnenbib (www.30cc.be)

De Gehangenen door LOD en Josse De Pauw

Theater - 20u in Schouwburg (www.30cc.be)

Salome Redux door Theater Zuidpool
Theater - 20u in OPEK (www.opek.be)

Twee meisjes en een schurk door Ensemble Leporello
Theater - 20u in Minnepoort (www.30cc.be)

Donderdag 8 december

Black Casette
Concert - 22u in STUK (in het kader van Internationaal KortfilmFestival)

Amatorski & (kort)film
Concert - 20u in Predikherenkerk (www.30cc.be)

Thomas Smith will set you free
Comedy - 20u in Wagehuys (www.30cc.be, ook op vrijdag)

Channel Zero
Concert - 19u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Vrijdag 9 december

Spinvis - Tot ziens, Justine Keller
Concert - 20u in Schouwburg (www.30cc.be)

Zondag 11 december

Dag van La Petite Bande
Concert - vanaf 11u, Abdij Keizersberg (www.30cc.be)

Mojostar op Jazz op zondag
Concert - 21u in STUK (www.stuk.be)

IntKal

Maandag 5 december

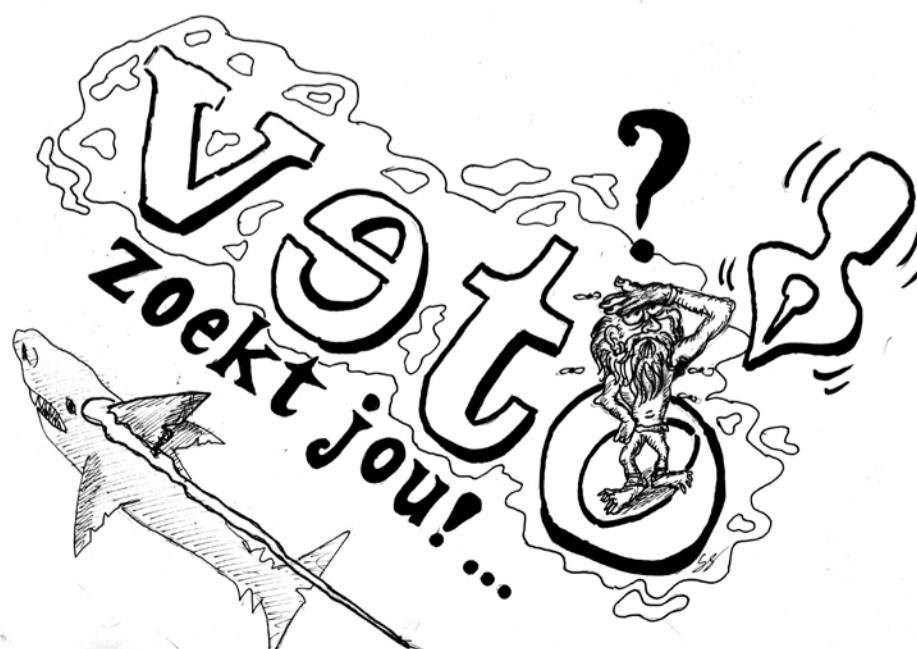
The Role of the EP in EU foreign policy
(14-16u) @ZI 02.21

Dinsdag 6 december

'Sinterklaas'-cocktailparty
(22u) @Fak Letteren (1e verdiep)

		6					1
	7			6			5
8			1		3	2	
		5		4		8	
	4		7		2		9
		8		1		7	
		1	2		5		3
	6			7			8
2						4	

www.facebook.com/vetoleuven

Veto zoekt jou

Ja, jou! Of je nu journalist, fotograaf, tekenaar, nalezer, kritisch denker of voltijs rondhanger bent.

Op onze redactie is plaats voor iedereen.

Overtuigd? We hadden niets anders verwacht. Kom vrijblijvend een kijkje nemen op de redactievergadering, elke vrijdag om 16.00h in de 's Meiersstraat (dat is tussen het Hogeschoolplein en de Muntstraat). Of mail naar veto@veto.be. U zal het zich niet beklagen.

Tot gauw!

Menu van de week

In Alma 1-2-3

5-8 December 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Hawaiburger met appelsiensaus, krulandijvie en pommes rissolées		€ 2.70
Kalkoenlapje met groene pepersaus en oventomaat		€ 4.70
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Koninginnenhapje		€ 3.60
Quornfilets met andijvie in room		€ 5.10
Spaghetti bolognese groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten en saus	A1	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70
Varkensgebraad met kampernoelies en sperziebonen		€ 4.70

woensdag

Cordon-bleu met raapblokjes		€ 4.70
Koninginnenhapje	A3	€ 3.60
Pollakhaasje met provencaalse saus en peterseliepuree		€ 2.70
Spaghetti bolognese groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten en saus	A2+A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.70
Varkensblokjes uit Sri-Lanka met groentengerijst		€ 4.70
Vegetarische lasagne		€ 4.20

donderdag

Capellini carbonara		€ 2.70-3.20
Chili sin carne met saffraanrijst		€ 4.20
Gebraden haantje met archiducsaus en slaatje		€ 5.10
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A3	€ 4.70
Koninginnenhapje		€ 3.60
Lamssteakburger met tijmsaus en witloof		€ 4.20
Spaghetti bolognese groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten en saus	A1	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70
Tofubrochettes met groentensalade	A2	€ 4.70

vrijdag

Gepaneerde pladijs met normandische saus en peterseliepuree		€ 4.70
Hazelnootburger met tomatensaus en boontjes		€ 4.70
Kippenlapje met groenten en saus	A1+A2	€ 4.20
Koninginnenhapje	A3	€ 3.60
Luikse pens met rode kool		€ 2.70
Spaghetti bolognese groot	A3	€ 3.20
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege**

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, hujsraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

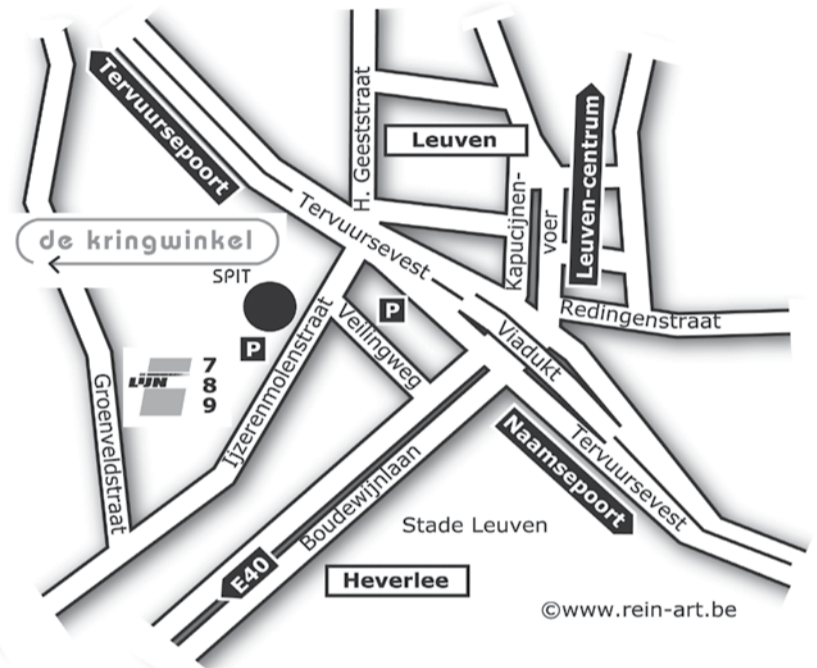
Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

Tel: 016 65 29 57

web: www.spit.be

**Kennen
wij mekaar
al?**

tijd voor verandering **waarom vandaag niet eens twee verschillende sokken aandoen** als ik snel ben heb ik nog tijd voor een babbel met de studiebegeleider **de stap van een master naar een bachelor is dan toch niet zo groot** hele dag praktijklessen communicatie **zo vliegt de tijd voorbij** uur met Lies gekletst **netwerken heet dat** zit er nog eten voor vanavond in de vriezer? zag ik daar een stuk broccoli weglopen? **toch maar naar de Alma gaan eten** thx KHLeuven voor de nieuwe kansen

Leer ons beter kennen op www.khleuven.be

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOOGESCHOOL LEUVEN
ASSOCIATIE KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

KULEUGEN

Sinterklaas op ramkoers met de K.U.Leugen

Wij ontvingen verontrustende berichten uit Spanje. Zijne Excellentie Sinterklaas zou immers op ramkoers liggen met de K.U.Leugen, na de recente berichten dat deze universiteit haar katholieke karakter wenst te verlaten. "Betekent dit dat ik mijn job kwijt ben? Na al die jaren trouwe dienst in de Inrichtende Overheid?" zo klinkt het bij de geestelijke. "Dit is gewoon spugen in mijn gezicht. En dat plakt nogal, in die baard."

LOKO, de Leuvense Overkoepelende Kindjesorganisatie, wil geen steun bieden aan de geestelijke. Hun AV discussieerde liever drie uur lang over het stemrecht voor de eigen studentenverteenwoordigers, dan werkelijk gehoor te bieden aan deze man in nood. Sam Brits gaf wel aan dat LOKO bezig is een nieuwe "staf"-medewerker voor de man te zoeken.

Ook de StAL, het laatste grote katholieke project van Sinterklaas in Vlaanderen, wil de oude man niet helemaal in de kou laten staan. Of liever, wil zijn paard niet helemaal in de kou laten staan. Dijn de Stecker, voorzitter van StAL: "Op 10 december houden wij een groot integratiecongres. Het wordt een harde winter, dat paard heeft nood aan een goede StAL. En als we dan toch bezig zijn met integreren, nemen we Sinterklaas er nog wel even bij. De integratie van kansarmen in de samenleving vinden wij heel belangrijk!"

Het nieuws dat Sinterklaas zijn job kwijt is, komt nog eens bovenop het recente nieuws van de besparingen in Spanje. Sinterklaas werkt echter vaak op verplaatsing en wordt logischerwijs ook getroffen door de besparingen in België. Zodoende dook hij afgelopen vrijdag ook op de in de betoging in Brussel (zie foto).

Sinterklaas tijdens de betoging, trouw gevolgd door zijn Pieten, met een symbolische doodskist in plaats van de traditionele zak

Valse Sint ontmaskerd!

Alsof de Sint het nog niet moeilijk genoeg heeft, wordt hij dezer dagen ook geconfronteerd met een aantal valse Sinten. Afgelopen week werd er nog een sujet ontmaskerd dat stiekem zijn baard wou laten staan tot aan de intrede van de blijde Sint. Over zijn motieven is niet bekend, maar in tegenstelling tot de echte Sint maakt hij blijkbaar wel volop gebruik van de moderne technologieën. Zo zou hij op Twitter bekend staan onder de naam "fkilllet" en probeerde hij afgelopen week op snode wijze geld in te zamelen door te beloven dat hij zijn baard zou afsnijden. Dat geld zou hij dan schenken aan een goed doel.

"Wat een onzin!" aldus de echte Sint. "Dat die paljas denkt dat hij met een

baard van 535 dagen ook maar in de buurt komt van iets waarvoor ik meer dan 600 jaar gespaard heb! En dat van dat goede doel, is ook onzin. Het echte goede doel, dat zijn de kinderen die cadeautjes moeten krijgen."

Wat er met de valse Sint moet gebeuren, is voorlopig duidelijk. Waarschijnlijk blijft hij nog even in voorlopige hechtenis en zal maandag zijn baard toch van zijn gezicht verdwijnen, om alle verwarring met de echte Sint te vermijden.

Bovendien wordt de man in quarantaine gehouden, om te vermijden dat zijn verzinsels nog meer mensen in de war brengen.

GOEDEMIDDAG! IK BEN MARK WAER EN VERKOOP VOOR MUSIC FOR LIFE TOILETROLLEN MET MIJN GEZICHT OP! DAN HOEFT U NIET LANGER DE KAMPUSCRENT TE GEBRUIKEN! HOERA!

Colofon |

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 10
Maandag 4 december 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Pieter "Kip Curry en lekkere speculaas" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Els "een MP3-speler voor Jelle Mampaey" Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Lucas "Dubbelvla" de Jong, Margot "een kilo mandarijnen zonder pitjes" Hollevoet, Frank "Fak Spéciale" Pietermaat, Marijke "een goed boek" Van Geel & Bas "Marie Vinck" Van den Bogaert

Schrijvers:
Sanne "Nick de Gregorio" Berthels, Benjamin "gratis eten" Bogaerts, Thomas "Privacy op de redactie" Cliquet, Benoît "Verlenging Erasmusverblijf" Crucifix, Jelle "een nieuwe waterbestendige GSM" Dehaen, Caro "nieuwe breinaalden" Hermans, Pieter "Mooie trombonemuziek" Hiele, Sophie "Enthousiaste schrijvers voor de Voice" Huys, Jelle "een roze onderbroek" Mampaey, Wouter "Een bak Westvleteren" Goudeseune, Laura "Mariabeeldjes" Hollevoet, Gijs "Call of Duty III: Modern Warfare", Eline "Een marsepeinen varkentje" Van Eldere, Sophie "Meer uren op een dag" Soete, Charlotte "Mensen die verder kijken dan mijn uiterlijk" Vekemans

Fotografen:
Nick "Sanne Berthels" De Gregorio, Michiel "Chocoladen centjes" Feys, Andrew "Een goede kop koffie" Snowball, Elynn "Nic-nacjes" Temmerman

Tekenaars:
Simon "Knutselmarsepein" Englebert

DTP:
Els Dehaen, Pieter Haeck & Margot Hollevoet

Eindredactie:
Els Dehaen, Margot Hollevoet, Jelle Mampaey, Frank Pietermaat & Anneke Salden

IT:
Joachim "chocoladen Marijke" Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxim "Correct Almamenu"
Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be

016/22.04.66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagnamiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, wat de Sint in ons schoentje mag steken) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

“Rock-‘n-roll bestaat niet in België”

”Relax, don’t do it” stond op de muur van *Het Depot*. Wij deden het net wel en spraken met Kristof Uittebroek en Jelle Janse van *Customs*. Over het nieuwe album, *Stratego* en Bart De Wever.

SANNE BERTHELS

Veto: Na jullie eerste album werden jullie in de pers omschreven als een donkere band. Bij het nieuwe album werd er vooral gesproken over de humor en ironie in de nummers. Welke plaat definieert jullie sound het meest?

Kristof Uittebroek (zang en gitaar): «Op het eerste album stonden ook veel nummers met humor en ironie, maar deze zijn niet genoeg uit de verf gekomen. Daarom hebben we dat extra gedaan op de tweede plaat. Vaak zijn de eerste recensies over een plaat heel belangrijk. Daarna durft bijna niemand nog iets anders zeggen. En dan krijg je inderdaad mensen die over onze eerste plaat dingen zeiden zoals: “Donkere band” en “Vreemde mannen”. Als je de plaat vijf keer had gehoord, dan was de humor je wel opgevallen. We waren niet misnoegd of kwaad over de recensies van de eerste plaat. Als je echter wil begrijpen wie Customs is, dan moet je de twee platen samen nemen.»

Veto: Jullie coverden al een nummer van Morrissey. Hoe groot is de invloed van andere artiesten op jullie muziek?

Uittebroek: «Die invloed is groot, want wij zijn allemaal muzikliefhebbers. De dingen die je hoort en goed vindt, draag je mee. Je wordt een spons die dingen opzuigt. Als je dan muziek schrijft, druk je op die spons en komen die dingen er deels terug uit, zoals Morrissey.»

Veto: Waar gaat het nummer *Minuet for a gentleman* over?

Uittebroek: «Dat nummer drukt uit hoe wij als Customs soms het gevoel hebben dat er niet echt een plaats is waar wij thuishoren. Het personage in het nummer zoekt een plaats

ternatieve groepje van de Black Box Revelation en The Van Jets.»

Veto: Vanwaar komen de pakken?

Uittebroek: «Die worden op maat gemaakt. Ze komen voort uit onze eigen stijl.»

Janse: «Het op maat laten maken is puur noodzakelijk, omdat niet iedereen de ideale figuur

sche vrouw heb die dat begrijpt. Als dat niet zo was, zou het een probleem zijn. Het is soms niet zo simpel, want het zorgt ervoor dat je ‘s avonds de rockster bent, maar ‘s morgens wordt er wel verwacht dat je je vaderlijke taken opneemt.»

VERKENNER

Veto: Jullie *Harlequins Of Love* tour loopt langs uitverkochte zalen. Hoe zenuwachtig zijn jullie nog?

Uittebroek: «Dat varieert van optreden tot optreden. Voor bijvoorbeeld de AB waren we zeker zenuwachtig, omdat dat ons eer-

naar het publiek kijkt. De zanger is, in Stratego-termen, een verkenner die vooruit wordt gestuurd, en daarna naar de manschappen achter zich roept: “Allez, kom maar”. En dan doet iedereen dat ook.»

Janse: «Dat is eigen aan de mu-

Revelation. In België is er voor ons nu ook nog teveel werk. We zijn nog niet zo lang bezig dat we het kunnen doen met één show per jaar.»

Veto: Wat is de volgende grote droom van Customs?

Uittebroek: «Ik denk dat we

“Ik denk dat we veel te oud zijn om nog te dromen”

Nick De Gregorio

veel te oud zijn om nog te dromen (*lacht*).»

Janse: «Ik werk nog voltijds naast deze band. Mijn droom is dat ik meer tijd zou hebben om te investeren in deze band, want de tijd die je erin steekt, haal je er ook uit.»

Uittebroek: «Als we niet zouden werken, waren er heel andere dingen mogelijk. Dan kan je overdag dingen voor je gezin doen, die nu niet mogelijk zijn. Zo kan er een soort ruilhandel ontstaan met je vrouw en kinderen, waardoor je ook dingen gedaan krijgt van hen. Voor de dingen die je doet, krijg je een “bonneke” van hen, dat je ‘s avonds of in het weekend kan opgebruiken. Natuurlijk is dat niet letterlijk met die bonnetjes, maar je snapt dat er een andere dynamiek ontstaat. Niet het meest rock-‘n-roll-antwoord hé. (*lacht*). Rock-‘n-roll bestaat niet in België. Wie dat nog denkt, die is echt wel van gisteren.»

DE FAK

Veto: Waren jullie feestbeesten die op de dansvloer van ieder *Leuven* café te vinden waren in jullie studententijd?

Uittebroek: «Ja, in mijn studentenjaren wel. Ik zat op kot op dertig meter van *De Fak* en kwam daar dagelijks. Ik voerde ellenslange discussies met mensen die van overal kwamen over dingen die die avond wereldbelangrijk leken, maar de volgende dag heel futiel waren. Wat er gezegd werd, was achteraf gezien ook niet zo belangrijk, wel wat het met je als mens gedaan heeft. Nu gaan we niet zoveel meer op café. Dat is het nadeel als je in een band speelt. Je bent zo vaak weg en dan zijn de “bonnekes” al op. (*algemene hilariteit*).»

Veto: Stel dat u morgen kan wakker worden als eender welke persoon ter wereld. Wie zou dat zijn?

Uittebroek: «Als Bart De Wever. Ik hoef dan niks te doen en iedereen vindt mij geweldig.»

Veto: Gaat de politieke crisis dan opgelost geraken?

Uittebroek: «Nee, natuurlijk niet! Dat is het heerlijkste aan Bart De Wever zijn. Je kan de hele tijd zeggen: “Allez, wat zijn we aan het doen” en ondertussen komt iedereen naar u toe! (*lacht*)»

Janse: «Moet ik nu Elio Di Rupo zijn als evenwicht in de schaal?»

“Bart De Wever hoeft niets te doen en toch vindt iedereen hem geweldig”

waar hij zich goed kan voelen. Tegelijk beseft dat personage dat iets wat hij belangrijk vindt en wat nog maar net begonnen is, al aan zijn einde lijkt te komen. Dat komt overeen met de situatie van Customs. Wij voelen dat we met iets bezig zijn wat niet altijd een plaats kan krijgen, niet bij het populaire genre, maar ook niet bij het al-

heeft. Anders wordt het een verkleedpartij en ziet iedereen eruit als iemand die voor het eerst een mondeling examen gaat afleggen in het kostuum van zijn vader, met lange mouwen en een te korte broek.»

Veto: Hoe combineert u het vaderschap met rockster zijn?

Uittebroek: «Eerst en vooral lukt dat omdat ik een fantasti-

ste concert van de tour was. Het is anders als je helemaal op het einde van de tour bent.»

Veto: Hoe gaan jullie met die stress om?

Janse: «Iedereen gaat daar op zijn eigen manier mee om. Wij kennen elkaar zo goed dat we weten van elkaar wanneer we iemand met rust moeten laten of net een schouderklopje moeten geven.»

Uittebroek: «Het valt ook op dat we mannen zijn die heel moeilijk aan elkaar kunnen toegeven dat ze zenuwachtig zijn. Gelukkig valt dat weg na het eerste nummer. Als je voelt dat de zanger *on top of his game* is, dan zet iedereen die lijn verder.»

Veto: Is dat een druk die u voelt?

Uittebroek: «Zeker. De zanger is ook de eerste persoon waar-

ziek die wij brengen. De zanger is heel belangrijk. Ik mag dan de show van mijn leven aan het spelen zijn, als de zanger daar met een snotvalling staat, is dat heel jammer en dan sta ik daar eigenlijk voor spek en bonen.»

Veto: Hoe vlot het met Customs in het buitenland?

Uittebroek: «Ik zal niet zeggen dat wij wereldberoemd zijn, maar we mogen wel fier zijn op wat we al bereikt hebben. In Nederland zijn we niet zoveel kleiner dan in België. Er zijn niet zoveel Belgische bands die dat kunnen zeggen. Daarbuiten is het moeilijker. We zijn ook geen twintig meer. Als je kinderen hebt, kan je niet meer zeggen: “Ik ga voor een halfjaar met een busje in Amerika rondrijden en optreden,” zoals de Black Box